

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

Ἐπιστολὴ κανονικὴ Α' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, πρὸς Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου.

Ἄνοιτω, φησίν, ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφίᾳ λογισθήσεται, σοφοῦ δέ, ώς ἔοικεν, ἐπερώτημα καὶ τὸν ἀνόητον σοφίζει. Ὄπερ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι συμβαίνει ἡμῖν, ὅσάκις ἀν σου δεξώμεθα τῆς φιλοπόνου ψυχῆς τὰ γράμματα, ἐπιστατικώτεροι γὰρ ἑαυτῶν καὶ ἐμφρονέστεροι γινόμεθα ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐρωτήσεως, πολλά, ὃν οὐκ ἐπιστάμεθα, διδασκόμενοι, καὶ γίνεται ἡμῶν διδάσκαλος ἡ περὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι μέριμνα. Αμέλει καὶ νῦν, οὐδέποτε λαβόντες ἐν φροντίδι τὰ ἐπερωτήματά σου, ἡναγκάσθημεν καὶ ἐπισκέψασθαι ἀκριβῶς, καὶ εἰ τι ἡκούσαμεν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀναμνησθῆναι, καὶ τὰ συγγενῆ, ὃν ἐδιδάχθημεν, παρ' ἑαυτῶν ἐπιλογίσασθαι.

Κανὼν α' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Τίνες ἀναβαπτίζονται;

Τὸ μὲν οὖν περὶ τοὺς Καθαροὺς ζήτημα καὶ εἰρηται πρότερον καὶ καλῶς ἀπεμνημόνευσας, ὅτι δεῖ τῷ ἔθει τῷ καθ' ἑκάστην χώραν ἐπεσθαι, διὰ τὸ διαφόρως ἐνδιενεχθῆναι περὶ τοῦ βαπτίσματος αὐτῶν τοὺς τότε περὶ τούτων διαλαβόντας. Τὸ δὲ τῶν Πεπουζηνῶν οὐδένα μοι λόγον ἔχειν δοκεῖ καὶ ἐθαύμασα, πῶς κανονικὸν ὄντα τὸν μέγαν Διονύσιον παρῆλθεν. Ἐκεῖνο γὰρ ἔκριναν οἱ παλαιοὶ δέχεσθαι βάπτισμα, τὸ μη δὲν τῆς πίστεως παρεκβαῖνον. Ὅθεν, τὰς μὲν αἰρέσεις ὀνόμασαν, τὰ δὲ σχίσματα, τὰς δὲ παρασυναγωγάς. Αἰρέσεις μέν, τοὺς παντελῶς ἀπερόηγμένους καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πίστιν ἀπηλλοτριωμένους, σχίσματα δέ, τοὺς δι' αἰτίας τινὰς ἐκικλησιαστικὰς καὶ ζητήματα ίασιμα πρὸς ἀλλήλους διενεχθέντας, παρασυναγωγάς δέ, τὰς συνάξεις τὰς παρὰ τῶν ἀνυποτάκτων πρεσβυτέρων ἡ ἐπισκόπων καὶ παρὰ τῶν ἀπαιδεύτων λαῶν γινομένας. Οίον, εἴ τις ἐν πταίσματι ἐξετασθείς ἐπεσχέθη τῆς λειτουργίας καὶ μὴ ύπεκυψε τοῖς κανόσιν, ἀλλ' ἑαυτῷ ἐξεδίκησε τὴν προεδρίαν καὶ τὴν λειτουργίαν καὶ συναπῆλθον τούτω τινές, καταλιπόντες τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, παρασυναγωγὴ τὸ τοιοῦτον σχίσμα δέ, τὸ περὶ τῆς μετανοίας διαφόρως ἔχειν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας αἰρέσεις δέ, οίον ἡ τῶν Μανιχαίων καὶ Οὐαλεντίνων καὶ Μαρκιανιστῶν καὶ αὐτῶν τούτων τῶν Πεπουζηνῶν, εὐθὺς γὰρ περὶ τῆς αὐτῆς τῆς εἰς Θεὸν πίστεως ἐστιν ἡ διαφορά. Ἐδοξε τοίνυν τοῖς ἔξ ἀρχῆς, τὸ μὲν τῶν αἰρέτικῶν παντελῶς ἀθετῆσαι, τὸ δὲ τῶν ἀποσχισάντων, ως ἔτι ἐκ τῆς Ἐκικλησίας ὄντων, παραδέξασθαι, τοὺς δὲ ἐν ταῖς παρασυναγωγαῖς, μετανοίᾳ ἀξιολόγῳ καὶ ἐπιστροφῇ βελτιωθέντας, συνάπτεσθαι πάλιν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὥστε πολλάκις καὶ τοὺς ἐν βαθμῷ συναπελθόντας τοῖς ἀνυποτάκτοις, ἐπειδὰν μεταμεληθῶσιν, εἰς τὴν αὐτὴν παραδέχεσθαι τάξιν. Οἱ τοίνυν Πεπουζηνοὶ προδήλως εἰσὶν αἰρέτικοί, εἰς γὰρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐβλασφήμησαν, Μοντανῷ καὶ Πρισκίλῃ τὴν τοῦ Παρακλήτου προστηγορίαν ἀθεμίτως καὶ ἀναισχύντως ἐπιφημίσαντες. Εἴτε οὖν ώς ἀνθρώπους θεοποιοῦντες, κατάκριτοι, εἴτε ώς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον τῇ πρὸς ἀνθρώπους συγκρίσει καθυβρίζοντες, καὶ οὕτω τῇ αἰωνιώ καταδίκῃ ὑπεύθυνοι, διὰ τὸ ἀσυγχώρητον εἶναι τὴν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον βλασφημίαν. Τίνα οὖν λόγον ἔχει τὸ τούτων βάπτισμα ἐγκριθῆναι, τῶν βαπτιζόντων εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Μοντανὸν καὶ Πρίσκιλλαν; Οὐ γὰρ ἐβαπτίσθησαν οἱ μὴ εἰς τὰ παραδεδομένα ἡμῖν βαπτισθέντες. Ωστε, εἰ καὶ τὸν μέγαν Διονύσιον τούτο παρέλαθεν, ἀλλ' ἡμῖν οὐ φυλακτέον τὴν μίμησιν τοῦ σφάλματος, τὸ γὰρ ἄτοπον, αὐτόθεν πρόδηλον καὶ πᾶσιν ἐναργές, οἷς καὶ μικρὸν τοῦ λογίζεσθαι μέτεστιν. Οἱ δὲ Καθαροὶ καὶ αὐτοὶ τῶν ἀπεσχισμένων εἰσὶ, πλὴν ἀλλ' ἔδοξε τοῖς ἀρχαίοις, τοῖς περὶ Κυπριανὸν λέγω καὶ Φιλμιλιανὸν τὸν ἡμέτερον, τούτους πάντας μιᾶς ψήφω ύποβαλεῖν Καθαροὺς καὶ Ἐγκρατίτας καὶ Υδροπαραστάτας καὶ Αποτακτίτας. Διότι ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ χωρισμοῦ διὰ σχίσματος γέγονεν, οἱ δὲ τῆς Ἐκκλησίας ἀποστάντες οὐκ ἔτι ἔσχον τὴν χάριν τοῦ ἄγιου Πνεύματος ἐφ' ἑαυτούς, ἐπέλιπε γὰρ ἡ μετάδοσις τῷ διακοπήναι τὴν ἀκολουθίαν. Οἱ μὲν γὰρ πρῶτοι ἀναχωρήσαντες, παρὰ τῶν Πατέρων ἔσχον τὰς χειροτονίας καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν αὐτῶν εἶχον τὸ χάρισμα τὸ πνευματικόν. Οἱ δέ, ἀπορράγεντες, λαϊκοὶ γενόμενοι, οὔτε τοῦ βαπτίζειν, οὔτε τοῦ χειροτονεῖν εἶχον ἐξουσίαν, οὔτε ἡδύνατο χάριν Πνεύματος ἄγιου ἑτέροις παρέχειν, ἡς αὐτοὶ ἐκπεπτώκαστι διὸ ώς παρὰ λαϊκῶν βαπτιζομένους τοὺς, παρ' αὐτῶν ἐκέλευσαν, ἐρχομένους ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τῷ ἀληθινῷ

βαπτίσματι τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἀνακαθαίρεσθαι. Ἐπειδὴ δὲ ὅλως ἔδοξέ τισι τῶν κατὰ τὴν Ασίαν, οἰκονομίας ἔνεκα τῶν πολλῶν, δεχθῆναι αὐτῶν τὸ βάπτισμα, ἔστω δεκτόν. Τὸ δὲ τῶν Ἐγκρατιτῶν κακούργημα νοῆσαι ἡμᾶς δεῖ ὅτι, ίνα αὐτοὺς ἀπονοστέκτους ποιήσωσι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπεχείρησαν λοιπὸν ἴδιῳ προκαταλαμβάνειν βαπτίσματι, ὅθεν καὶ τὴν συνήθειαν τὴν ἔαυτῶν παρεχάραξαν. Νομίζω τοίνυν ὅτι, ἐπειδὴ οὐδέν εστὶ περὶ αὐτῶν φανερῶς διηγορευμένον, ἡμᾶς προσῆκε. ἀθετεῖν αὐτῶν τὸ βάπτισμα, καν τις ἡ παρ' αὐτῶν εἰληφώς, προσιόντα τῇ Ἐκκλησίᾳ βαπτίζειν. Ἐὰν μέντοι μέλλῃ τῇ καθόλου οἰκονομίᾳ ἐμπόδιον ἔσεσθαι τοῦτο, πάλιν τῷ ἔθει χρηστέον καὶ τοῖς οἰκονομήσασι τὰ καθ' ἡμᾶς Πατράσιν ἀκολουθητέον. Υφόρομαι γάρ μήποτε, ὡς βουλόμεθα ὀκνηροὺς αὐτοὺς περὶ τὸ βαπτίζειν ποιῆσαι, ἐμποδίσωμεν τοῖς σωζομένοις διὰ τὸ τῆς προτάσεως αὐστηρόν. Εἰ δὲ ἐκεῖνοι φυλάσσουσι τὸ ἡμέτερον βάπτισμα, τοῦτο ἡμᾶς μὴ δυσωπείτω οὐ γάρ ἀντιδοδόναι αὐτοῖς ὑπεύθυνοι χάριν ἐσμέν, ἀλλὰ δουλεύειν ἀκριβείᾳ κανόνων. Παντὶ δὲ λόγῳ τυπωθήτω, τοὺς ἀπὸ τοῦ βαπτισμοῦ ἐκείνων προσερχομένους, χρίεσθαι ὑπὸ τῶν πιστῶν δηλονότι καὶ οὕτω προσιέναι τοῖς μυστηρίοις. Οἶδα δέ, ὅτι τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς περὶ Ζώινον καὶ Σατορνίνον, ἀπ' ἐκείνης ὄντας τῆς τάξεως, προσεδεξάμεθα εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐπισκόπων, ὥστε τοὺς τῷ τάγματι ἐκείνων συνημμένους, οὐκέτι δυνάμεθα διακρίνειν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, οἷον κανόνα τινὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινωνίας ἐκθέμενοι, διὰ τῆς τῶν επισκόπων παραδοχῆς.

Κανὼν β' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς φθειράσης κατ' ἐπιτήδευσιν τὸ ἔμβρυον.

Ἡ φθειράσα κατ' ἐπιτήδευσιν, φόνου δίκην ὑπέχει, ἀκριβολογίᾳ δὲ ἐκμεμορφωμένου καὶ ἀνέξεικονίστου παρ' ἡμῖν οὐκ ἔστιν. Ἐνταῦθα γάρ ἐκδικεῖται οὐ μόνον τὸ γεννηθῆσόμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἔαυτὴ ἐπιβουλεύσασα, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ἐναποθνήσκουσι ταῖς τοιαύταις ἐπιχειρήσεσιν αἱ γυναῖκες. Πρόσεστι δὲ τούτῳ καὶ ἡ φθορὰ τοῦ ἐμβρύου, ἔτερος φόνος κατά γε τὴν ἐπίνοιαν τῶν ταῦτα τολμῶντων. Δεῖ μέντοι μὴ μέχρι τῆς ἔξοδου παρατείνειν αὐτῶν τὴν ἔξομολόγησιν, ἀλλὰ δέχεσθαι μὲν μετὰ τὸ μέτρον τῶν δέκα ἑτῶν, ὁρίζειν δὲ μὴ χρόνω, ἀλλὰ τρόπῳ τῆς μετανοίας τὴν θεραπείαν.

Κανὼν γ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ διακόνου πορνεύσαντος.

Διάκονος, μετὰ τὴν διακονίαν πορνεύσας, ἀπόβλητος μὲν τῆς διακονίας ἔσται, εἰς δὲ τὸν τῶν λαϊκῶν ἀπωσθεὶς τόπον, τῆς κοινωνίας οὐκ εἰρχθήσεται. Διότι ἀρχαῖός ἔστι κανὼν, τοὺς ἀπὸ βαθμοῦ πεπτωκότας τούτῳ μόνῳ τῷ τρόπῳ τῆς κολάσεως ὑποβάλλεσθαι, ἀκολουθησάντων, ὡς οἷμαι, τῶν ἐξ ἀρχῆς τῷ νόμῳ ἐκείνῳ τῷ· Οὐκ ἐκδικήσεις δίς ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ δι' ἐτέραν δὲ αἰτίαν, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ λαϊκῷ ὄντες τάγματι, ἐκβεβλημένοι τοῦ τόπου τῶν πιστῶν, πάλιν εἰς τὸν ἀφ' οὗ ἔξεπεσον τόπον ἀναλαμβάνονται, ὁ δὲ διάκονος ἄπαξ ἔχει διαρκῆ τὴν δίκην τῆς καθαιρέσεως, ὡς οὖν οὐκ ἀποδιδομένης αὐτῷ τῆς διακονίας, ἐπὶ ταύτης ἐστησαν μόνης τῆς ἐκδικήσεως. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐκ τῶν τύπων, καθόλου δὲ ἀληθέστερόν ἔστιν ἵαμα ἡ τῆς ἀμαρτίας ἀναχώρησις, ὥστε ὁ διὰ σαρκὸς ἥδονὴν ἀθετήσας τὴν χάριν, διὰ τοῦ συντριμμοῦ τῆς σαρκὸς καὶ πάσης δουλαγωγίας τῆς κατ' ἐγκράτειαν, ἀποστὰς τῶν ἥδονῶν, ὑφ' ὧν κατεστράφη, τελείαν ἡμῖν παρέξει τῆς ἰατρεύσεως αὐτοῦ τὴν ἀπόδειξιν. Αμφότερα τοίνυν εἰδένα ἡμᾶς δεῖ, καὶ τὰ τῆς ἀκριβείας καὶ τὰ τῆς συνηθείας, ἐπεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν μὴ καταδεξαμένων τὴν ἀκρότητα τῷ παραδοθέντι τύπῳ.

Κανὼν δ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἐπιτίμιον τῶν διγάμων.

Περὶ τριγάμων καὶ πολυγάμων τὸν αὐτὸν ὥρισαν κανόνα, ὃν καὶ ἐπὶ τῶν διγάμων ἀναλόγως· ἔνιαυτὸν μὲν γάρ ἐπὶ τῶν διγάμων, ἄλλοι δέ, δύο ἔτη · τοὺς δὲ τριγάμους ἐν τρισὶ καὶ τέσσαρσι πολλάκις ἔτεσιν ἀφορίζουσιν. Ὄνομάζουσι δὲ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἔτι γάμον, ἀλλὰ πολυγαμίαν, μᾶλλον δὲ πορνείαν κεκολασμένην. Διὸ καὶ ὁ Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι, πέντε ἄνδρας διαμειψάσῃ· Ὅν τον, φησίν, ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ, ὡς οὐκ ἔτι ἀξίων ὄντων τῶν ὑπερεκπεσόντων τοῦ μέτρου τῆς διγαμίας τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ τῆς γυναικὸς καλεῖσθαι προσορήματι. Συνήθειαν δὲ κατελάβομεν ἐπὶ τῶν τριγάμων, πενταετίας ἀφορισμόν, οὐκ ἀπὸ κανόνος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῶν προειληφότων ἀκολουθίας. Δεῖ δὲ μὴ πάντῃ αὐτοὺς ἀπειργεῖν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀκροάσεως αὐτοὺς ἀξιοῦν ἐν δύο που ἔτεσιν ἡ τρισὶ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιτρέπειν συστήκειν μέν, τῆς δὲ κοινωνίας τοῦ ἀγαθοῦ ἀπέχεσθαι, καὶ οὕτως, ἐπιδειξαμένους καρπόν τινα μετανοίας, ἀποκαθιστᾶν τῷ τόπῳ τῆς κοινωνίας.

Κανών ε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ αἱρετικῶν μετανοούντων ἐν τῷ τέλει.

Τοὺς δὲ ἐπὶ ἔξοδῳ μετανοοῦντας τῶν αἱρετικῶν, δέχεσθαι χρήγε δέχεσθαι δέ, δηλονότι οὐκ ἀκρίτως, ἀλλὰ δοκιμάζοντας, εἰ ἀληθινὴν ἐπιδείκνυνται μετάνοιαν καὶ εἰ τοὺς καρποὺς ἔχουσι μαρτυροῦντας τῇ πρὸς τὸ σωθῆναι σπουδῇ.

Κανών σ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ μὴ καταλογίζεσθαι εἰς γάμον τὰς ἀθέσμους συναφείας τῶν κανονικῶν, ἀλλ' ἐκ παντὸς τρόπου διασπᾶν αὐτὰς.

Τῶν κανονικῶν τὰς πορνείας εἰς γάμον μὴ καταλογίζεσθαι, ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ διασπᾶν αὐτῶν τὴν συνάφειαν. Τοῦτο γὰρ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἀσφάλειαν λυσιτελές, καὶ τοῖς αἱρετικοῖς οὐ δωσεῖ καθ' ἡμῶν λαβῆν, ὡς διὰ τὴν τοῦ ἀμαρτάνειν ἀδειαν ἐπισπαμένων πρὸς ἑαυτούς.

Κανών ζ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Τῶν ἀρρένοφθόρων, ζωοφθόρων, φονέων, φαρμακῶν, μοιχῶν καὶ εἰδολολατρῶν ἡ αὐτὴ ἐπιτιμία.

Ἄρρενοφθόροι καὶ ζωοφθόροι καὶ φονεῖς καὶ φαρμακοὶ καὶ μοιχοὶ καὶ εἰδωλολάτραι τῆς αὐτῆς καταδίκης εἰσὶν ἡξιωμένοι, ὥστε ὃν ἔχεις ἐπὶ τῶν ἄλλων τύπον καὶ ἐπὶ τούτων φύλαξον. Τοὺς δὲ ἐν τριάκοντα ἔτεσι μετανοήσαντας ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ἣν ἐν ἀγνοίᾳ ἐπραξαν, οὐκ ἀμφιβάλλειν ἡμᾶς προσῆκεν εἰς τὸ παραδέξασθαι ἢτε γὰρ ἄγνοια συγγνώμης ἀξίους αὐτοὺς ποιεῖ, καὶ τὸ ἔκουσιον τῆς ἔξαγορεύσεως καὶ ἡ παράστασις ἐν τοσούτῳ χρόνῳ γενομένῃ, σχεδὸν γὰρ ὅλην τὴν γενεὰν ἀνθρώπου παρεδόθησαν τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ ἀσχημονεῖν. Όστε, κέλευσον αὐτοὺς ἡδη ἀνυπερθέτως δεχθῆναι, μάλιστα εἰ καὶ δάκρυα ἔχουσι δυσωποῦντά σου τὴν εὐσπλαχνίαν καὶ βίον ἐπιδείκνυνται ἀξιον συμπαθείας.

Κανών η' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ φόνου καὶ φονέων.

Οἱ ἀξίνη παρὰ τὸν θυμὸν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ χρησάμενος, φονεύς ἐστι. Καλῶς δέ με ὑπέμινησας καὶ ἀξίως τῆς σεαυτοῦ συνέσεως, εἰπεῖν περὶ τούτων πλατύτερον, διότι πολλαὶ ἐν τοῖς ἐκουσίοις καὶ τοῖς ἀκουσίοις διαφοραί. Ακούσιον μὲν γάρ ἐστι παντελῶς καὶ πόρρω τοῦ κατάρξαντος, τὸ ἀκοντίζοντα λίθον ἐπὶ κύνα ἢ δένδρον ἀνθρώπου τυχεῖν· ἡ μὲν γὰρ ὄρμὴ ἦν τὸ θηρίον ἀμύνασθαι ἢ τὸν καρπὸν κατασεῖσαι, ὑπέβη δὲ αὐτομάτως τῇ πληγῇ κατὰ πάροδον ὁ παραπεσὼν, ὥστε τὸ τοιοῦτον ἀκούσιον. Ακούσιον μέντοι, καὶ εἴ τις, βουλόμενος ἐπιστρέψαι τινά, ἴμαντι ἢ ὁράβω μὴ σκληρῷ τύπτοι, ἀποθάνοι δὲ ὁ τυπτόμενος· ἡ γὰρ πρόθεσις ἐνταῦθα σκοπεῖται, ὅτι βελτιώσαι ἥβούλετο τὸν ἀμαρτάνοντα, οὐκ ἀνελεῖν. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις ἐστὶ κάκεινο ὄμοιώς, τὸ ἀμυνόμενόν τινα ἐν μάχῃ, ξύλῳ ἢ χειρὶ ἀφειδῶς ἐπὶ τὰ καίρια τὴν πληγὴν ἐνεγκεῖν, ὥστε κακῶσαι αὐτόν, οὐχ ὥστε παντελῶς ἀνελεῖν, ἀλλὰ τοῦτο ἡδη προσεγγίζει τῷ ἐκουσίῳ ὁ γὰρ τοιούτῳ χρησάμενος ὁργάνῳ πρὸς ἀμυναν ἢ ὁ πεφεισμένως τὴν πληγὴν ἐπαγωγῶν, δῆλος ἐστι διὰ τὸ κεκρατῆσθαι ὑπὸ τοῦ πάθους ἀφειδῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅμοιώς καὶ ὁ ξύλωρ βαρεῖ ἢ λίθωρ μείζονι τῆς δυνάμεως τῆς ἀνθρωπίνης χρησάμενος, τοῖς ἀκουσίοις ἐναριθμεῖται, ἄλλο μέν τι προελόμενος, ἄλλο δέ τι ποιήσας· ὑπὸ γὰρ τοῦ θυμοῦ τοιαύτην ἡνεγκε τὴν πληγὴν, ὥστε ἀνελεῖν τὸν πληγέντα, καίτοι ἡ σπουδὴ ἦν αὐτῷ συντρίψαι τυχόν, οὐχὶ δὲ καὶ παντελῶς θανατῶσαι. Οἱ μέν τοι ξίφει χρησάμενος ἢ ὡτινιοῦν τοιούτῳ οὐδεμίᾳν ἔχει παραίτησιν, καὶ μάλιστα ὁ τὴν ἀξίνην ἀκοντίσας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἀπὸ χειρὸς φαίνεται πλήξας, ὥστε τὸ μέτρον τῆς πληγῆς ἐπ' αὐτῷ εἶναι, ἀλλ' ἡκόντισεν, ὥστε καὶ τῷ βάρει τοῦ σιδήρου καὶ τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ διᾳ πλείστου φορᾷ ὀλεθρίαν ἀναγκαίως τὴν πληγὴν γενέσθαι. Εκούσιον δὲ πάλιν παντελῶς καὶ οὐδεμίᾳν ἀμφιβολίαν ἔχον, οἷόν ἐστι τὸ τῶν ληστῶν καὶ τὸ τῶν πολεμικῶν ἐφόδων. Οὗτοι μὲν γὰρ διὰ χρήματα ἀναιροῦσι, τὸν ἔλεγχον ἀποφεύγοντες, οἵ τε ἐν τοῖς πολέμοις ἐπὶ φόνους ἔρχονται, οὔτε φοβῆσαι, οὔτε σωφρονίσαι, ἀλλ' ἀνελεῖν τοὺς ἐναντιούμενους ἐκ τοῦ φανεροῦ προαιρούμενοι. Καὶ μέντοι, κἀν δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν περίεργόν τις φάρμακον ἐγκεράσῃ, ἀνέλη δέ, ἐκούσιον τιθέμεθα τὸ τοιοῦτον, οἵα ποιουσιν αἱ γυναῖκες πολλάκις, ἐπαοιδαῖς τισι καὶ καταδέσμοις πρὸς τὸ ἑαυτῶν φίλτρον ἐπάγεσθαι τινας πειρώμεναι καὶ προσδιδοῦσαι αὐτοῖς φάρμακα, σκότωσιν ἐμποιοῦντα ταῖς διανοίαις. Αἱ τοιαῦται τοίνυν ἀνελοῦσαι, εἰ καὶ ἄλλο προελόμεναι, ἄλλο ἐποίησαν, ὅμως διὰ τὸ περίεργον καὶ ἀπηγορευμένον τῆς ἐπιτηδεύσεως, ἐν τοῖς ἐκουσίως φονεύουσι καταλογίζονται. Καὶ αἱ τοίνυν τὰ ἀμβλωθρίδια διδοῦσαι φάρμακα, φονεύτριαι εἰσι καὶ αὐταί, καὶ αἱ δεχόμεναι τὰ ἐμβρυοκτόνα δηλητήρια. Ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον.

Κανών θ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ὄτι ὁ ἀνήρ καὶ μοιχεύων, οὐ καταλειπτέος ὑπὸ τῆς γυναικός, ἡ δὲ γυνὴ μοιχευομένη, καταλιμπάνεται.

Ἡ δὲ τοῦ Κυρίου ἀπόφασις, κατὰ μὲν τὴν τῆς ἐννοίας ἀκολουθίαν, ἐξ ἵσου καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἀρμόζει, περὶ τοῦ μὴ ἔξειναι γάμου ἔξιστασθαι παρεκτὸς λόγου πορνείας. Ἡ δὲ συνήθεια οὐχ οὕτως ἔχει, αλλ᾽ ἐπὶ μὲν τῶν γυναικῶν, πολλὴν εὐρίσκομεν τὴν ἀκριβολογίαν, τοῦ μὲν ἀποστόλου λέγοντος ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστι τοῦ δὲ Τερεμίου ὅτι Ἐὰν γένηται γυνὴ ἀνδρὶ ἐτέρῳ, οὐκ ἐπιστρέψει πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ἀλλὰ μιανομένη μιανθήσεται καὶ πάλιν. Οἱ ἔχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής. Ἡ δὲ συνήθεια, καὶ μοιχεύοντας ἄνδρας καὶ ἐν πορνείαις ὄντας, κατέχεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν προστάσει, ὥστε ἡ τῷ ἀφειμένῳ ἀνδρὶ συνοικοῦσα, οὐκ οἶδα εἰ δύναται μοιχαλίς χρηματίζειν. Τὸ γὰρ ἔγκλημα ἐνταῦθα τῆς ἀπολυσάσης τὸν ἄνδρα ἀπτεται, κατὰ ποίαν αἰτίαν ἀπέστη τοῦ γάμου, εἴτε γαρ τυπτομένη μη φέρουσα τὰς πληγάς, ὑπομένειν ἔχοντας μᾶλλον ἢ διαζευχθῆναι τοῦ συνοικοῦντος, εἴτε τὴν εἰς τὰ χρήματα ζημίαν μὴ φέρουσα, οὐδὲ αὐτῇ ἡ πρόφασις ἀξιόλογος. Εἰ δὲ διὰ τὸ ἐν πορνείᾳ αὐτὸν ζῆν, οὐκ ἔχομεν τούτο ἐν τῇ συνηθείᾳ τῇ ἐκκλησιαστικῇ τὸ παρατήρημα. Ἀλλὰ καὶ ἀπίστου ἀνδρὸς χωρίζεσθαι οὐ προσετάχθη γυνή, ἀλλὰ παραμένειν δεῖ διὰ τὸ ἀδηλον τῆς ἐκβάσεως. Τί γὰρ οἶδας γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ὡστε ἡ καταλιπούσα μοιχαλίς, εἰ ἐπ᾽ ἄλλον ἥλθεν ἄνδρα, οἱ δὲ καταλειφθείς, συγγνωστὸς καὶ ἡ συνοικοῦσα τῷ τοιούτῳ οὐ κατακρίνεται. Εἰ μέντοι ὁ ἀνήρ, οἱ ἀποστάτης τῆς γυναικός, ἐπ᾽ ἄλλην ἥλθε, καὶ αὐτὸς μοιχός, διότι ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι καὶ ἡ συνοικοῦσα αὐτῷ, μοιχαλίς, διότι ἀλλότριον ἄνδρα πρὸς ἔαυτὴν μετέστησεν.

Κανών ι' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ὁμνύοντων μὴ καταδεχθῆναι τὴν χειροτονίαν.

Οἱ ὁμνύοντες μὴ καταδέχεσθαι τὴν χειροτονίαν, ἐξομνύμενοι, μὴ ἀναγκαζέσθωσαν ἐπιορκεῖν. Εἰ γὰρ καὶ δοκεῖ τις εἶναι κανὼν ὁ συγχωρῶν τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ πείρᾳ ἐγνώκαμεν, ὅτι οὐκ εὐόδοῦνται οἱ παρορκήσαντες. Σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὄρκου καὶ τὰ χρήματα καὶ τὴν διάθεσιν, ἀφ' ἣς ὁμαρόκασι, καὶ τὰς κατὰ λεπτὸν ἐν τοῖς ρήμασι προσθήκας, ὡς ἐὰν μηδεμίᾳ ἢ μηδαμόθεν παραμυθίᾳ, χρὴ παντελῶς ἔσται τοὺς τοιούτους. Τὸ μέντοι κατὰ Σευῆρον πρᾶγμα, ἦτοι τὸν ὑπὸ τούτου χειροτονηθέντα πρεσβύτερον, τοιαύτην τινά μοι δοκεῖ παραμυθίαν ἔχειν, εἰ καὶ σοι συνδοκεῖ τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον τὸν ὑποκείμενον τῇ Μισθείᾳ, ὡς ἐπεκηρύχθη ὁ ἀνθρωπος, κέλευσον Μασάδοις ὑποτελεῖν. Οὕτω γὰρ κἀκεῖνος οὐ παρορκήσει, μὴ ἀναχωρῶν τοῦ τόπου, καὶ ὁ Λογγῖνος, ἔχων τὸν Κυριακὸν μεθ' ἔαυτοῦ, οὐκ ἐρημώσει τὴν Ἐκκλησίαν, οὐδὲ τὴν ἔαυτοῦ ψυχὴν διὰ τῆς ἀργίας καταδικάσει. Καὶ ἡμεῖς δόξομεν μὴ παρὰ κανόνας ποιεῖν τι, συμπεριφερόμενοι τῷ Κυριακῷ, ὁμόσαντι μὲν συμπαραμένειν Μινδάνοις, καταδεξαμένῳ δὲ τὴν μετάθεσιν ἢ γὰρ ἐπάνοδος, φυλακὴ ἔσται τοῦ ὄρκου, τὸ δὲ εἰξαι αὐτὸν τῇ οἰκονομίᾳ, εἰς ἐπιορκίαν αὐτῷ οὐ λογισθήσεται, διὰ τὸ μὴ προσκείσθαι τῷ ὄρκῳ, μηδὲ πρὸς βραχὺ ἀναχωρῆσαι Μινδάνων, ἀλλὰ παραμένειν εἰς τὸ ἐφεξῆς. Σευῆρω δὲ προφασιζομένῳ τὴν λήθην, ἡμεῖς συγχωρήσομεν, εἰπόντες ὅτι ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης οὐ περιόψεται τὴν ἔαυτοῦ ἐκκλησίαν ὑπὸ τοιούτου λυμαινομένην, ποιοῦντος μὲν ἀκανονίστως τὸ ἐξ ἀρχῆς, ὄρκῳ δὲ καταδεσμοῦντος παρὰ τὰ Εὐαγγέλια, παρορκεῖν δὲ διδάσκοντος, δι᾽ ὧν μετετέθη, ψευδομένου δὲ νῦν δι᾽ ὧν τὴν λήθην σχηματίζεται. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐσμὲν καρδιῶν κριταί, ἀλλ᾽ ἐξ ὧν ἀκούομεν κρίνομεν, δῶμεν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐκδίκησιν, αὐτοὶ δὲ ἀδιακρίτως αὐτὸν δεξώμεθα, συγγνώμην δόντες ἀνθρωπίνω πάθει τῇ λήθῃ.

Κανών ια' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἀκουσίως φονεύσαντος.

Οἱ δὲ τὸν ἀκούσιον ποιήσας φόνον, ἀλκούντως ἐξεπλήρωσε τὴν δίκην ἐν τοῖς ἔνδεκα ἔτεσι. Δῆλον γὰρ ὅτι ἐπὶ τῶν πληγέντων τὰ Μωύσέως παρατηρήσομεν, καὶ τὸν κατακλιθέντα μὲν ὑπὸ τῶν πληγῶν, ἀς ἔλαβε, βαδίσαντα δὲ πάλιν ἐπὶ τῇ ράβδῳ αὐτοῦ, οὐ λογισόμεθα πεφονεύσθαι. Εἰ δὲ καὶ οὐκ εξανέστη μετὰ τὰς πληγάς, ἀλλ᾽ οὖν τῷ μὴ προελέσθαι αὐτὸν ἀνελεῖν, ὁ τυπτήσας, φονευτὴς μέν, ἀλλ᾽ ἀκούσιος διὰ τὴν πρόθεσιν.

Κανών ιβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ὄτι οἱ δίγαμοι παντελῶς ἀποκλείονται τῆς ὑπηρεσίας.

Τοὺς διγάμους παντελῶς ὁ κανὼν τῆς ὑπηρεσίας ἀπέκλεισε.

Κανών ιγ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ἐν πολέμοις φονευσάντων.

Τοὺς ἐν πολέμοις φόνους οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐν τοῖς φόνοις οὐκ ἐλογίσαντο, ἐμοὶ δοκεῖ συγγνώμην διδόντες τοῖς ὑπὲρ σωφροσύνης καὶ εὐσεβείας ἀμυνομένοις. Τάχα δὲ καλῶς ἔχει συμβουλεύειν, ὡς τὰς χειρας μὴ καθαρούς, τριῶν ἐτῶν τῆς κοινωνίας μόνης ἀπέχεσθαι.

Κανὼν ιδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ πότε οἱ τοκισταὶ ιερῶνται.

Ο τόκους λαμβάνων, ἐὰν καταδέξητο τὸ ἄδικον κέρδος εἰς πτωχοὺς ἀναλῶσαι καὶ τοῦ λοιποῦ τοῦ νοσήματος τῆς φιλοχρηματίας ἀπαλλαγῆναι, δεκτός ἐστιν εἰς ιερωσύνην.

Κανὼν ιε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ μὴ ἀκριβολογεῖν γραμματικὴν ἐν τῇ Γραφῇ καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ η' ψαλμῷ ἰχθύων.

Θαυμάζω δέ σου τὴν γραμματικὴν ἀκρίβειαν ἐπὶ τῆς Γραφῆς ἀπαιτοῦντος καὶ λογιζομένου, ὅτι ἡ ναγκασμένη ἐστὶν ἡ λέξις τῆς ἔρμηνείας τὸ ἔαυτῆς εὔσημον ἐκδιδούσης, οὐ τὸ κυρίως ὑπὸ τῆς ἐβραϊκῆς φωνῆς σημαινόμενον μετατιθείσης. Ἐπεὶ δὲ δεῖ μὴ ἀργῶς παρελθεῖν τὸ ὑπὸ ἀνδρὸς ζητητικοῦ κινηθὲν πρόβλημα, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ ἐν τῇ κοσμοποιΐᾳ τὴν αὐτὴν ἔλαχον γένεσιν. Ἐκ τῶν ὑδάτων γὰρ ἔξήκθη καὶ ἀμφότερα τὰ γένη· τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι ταῦτον ἐστιν ἑκατέροις ἴδιωμα, τὰ μὲν γὰρ διανήχεται τὸ ὕδωρ, τὰ δὲ ἐπινήχεται τῷ ἀέρι, διὰ τοῦτο κοινῇ μὲν αὐτῶν επεμνήσθη. Τὸ δὲ σχῆμα τοῦ λόγου, ὡς μὲν πρὸς τοὺς ἰχθύας ἀκαταλλήλως ἀπεδόθη, ὡς δὲ πρὸς πάντα τὰ ἐν ὕδαισι διαιτώμενα, καὶ πάνυ οἰκείως. Τὰ γὰρ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὑποτέτακται τῷ ἀνθρώπῳ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης· καὶ οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Οὐ γὰρ εἴ τι ἔνυδρον, τοῦτο καὶ ἰχθύς ἐστιν, ὡς τὰ κητώδη, φάλαιναι καὶ ζύγαιναι καὶ δελφῖνες καὶ φῶναι, καὶ προσέτι ἵπποι καὶ κύνες καὶ πρίονες καὶ ξιφίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι βόες, εἰ δὲ βούλει, καὶ ἀκαλήφαι καὶ κτένες καὶ τὰ ὀστρακόρινα πάντα, ὃν οὐδὲν ἐστὶ ἰχθύς, καὶ πάντα διαπορεύεται τρίβους θαλασσῶν, ὡς εἶναι τρία τὰ γένη, πετεινὰ οὐρανοῦ, ἰχθύας θαλάσσης, καὶ ὅσα τῶν ἐνύδρων, τοῖς ἰχθύσιν ἀντιδιαστελλόμενα, διαπορεύονται καὶ αὐτὰ τὰς τρίβους θαλασσῶν.

Κανὼν ις' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ Νεεμάν τοῦ Σύρου.

Ο δὲ Νεεμάν, οὐχὶ μέγας παρὰ Κυρίω, ἀλλὰ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, τούτεστι, τῶν παραδυναστευόντων ἦν τῷ βασιλεῖ τῶν Σύρων. Πρόσεχε οὖν ἀκριβῶς τῇ Γραφῇ, καὶ αὐτόθεν εὐρήσεις τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Κανὼν ις' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ κατ' ιδίαν ιερουργεῖν τοὺς ὁμόστατας καὶ μὴ παρόησία.

Πάλαι πρὸς τὰς παρὰ τῆς εὐλαβείας σου προτεθείσας ἡμῖν ἐρωτήσεις ἀποκρινάμενος, οὐκ ἀπέστειλα τὸ γράμμα, τοῦτο μὲν ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας τῆς μακρᾶς καὶ ἐπικινδύνου ἀσχοληθείς, τοῦτο δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας τῶν διακονουμένων. Ὁλίγοι γὰρ παρ' ἡμῖν καὶ ὄδοῦ ἔμπειροι καὶ παρεσκευασμένοι πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπηρεσίας, ὥστε μαθῶν τὰς αἰτίας τῆς βραδύτητος, δὸς ἡμῖν τὴν συγγνώμην. Εθαυμάσαμεν δέ σου τὴν φιλομάθειαν ὁμοῦ καὶ τὴν ταπεινοφροσύνην, ὅτι καὶ μαθεῖν καταδέχῃ, τὴν τοῦ διδάσκειν τάξιν πεπιστευμένος, καὶ μανθάνειν παρ' ἡμῶν, οἵς οὐδὲν μέγα πρόσεστι πρὸς γνῶσιν. Άλλ' ὅμως, ἐπειδὴ καταδέχῃ διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ποιεῖν πρᾶγμα οὐ διδίως παρ' ἔτέρου γινόμενον, χρὴ καὶ ἡμᾶς τῇ προθυμίᾳ σου καὶ τῇ ἀγαθῇ σπουδῇ συναίρεσθαι, καὶ ὑπὲρ δύναμιν. Ἡρώτησας ἡμᾶς περὶ Βιάνορος τοῦ πρεσβυτέρου, εἰ δεκτός ἐστιν εἰς τὸν κλῆρον διὰ τὸν ὄρκον. Ἐγὼ δὲ ἥδη τινὰ κοινὸν ὄρον περὶ πάντων ὁμοῦ τῶν μετ' αὐτοῦ ὁμιωμοκότων τοῖς κατ' Ἀντιοχείαν κληροικοῖς οἶδα ἐκτεθεικώς, ὥστε τῶν μὲν δημοσίων αὐτοὺς ἀπέχεσθαι συλλόγων, ιδίᾳ δὲ ἐνεργεῖν τὰ τῶν πρεσβυτέρων. Τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπηρεσίαν ἀδειαν αὐτῷ παρέχει, διότι οὐκ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐστὶν ἡ ιερωσύνη, ἀλλ' ἐν Ἰκονίῳ, ἦν, ὡς αὐτὸς ἐπέστειλας ἡμῖν, τῆς Ἀντιοχείας εἰς οἰκησιν ἀντηλλάξατο. Ἐστιν οὖν δεκτός ἐκεῖνος ὁ ἀνήρ, ἀπαιτούμενος παρὰ τῆς εὐλαβείας σου μεταμελέσθαι ἐπὶ τῇ εὐκολίᾳ τοῦ ὄρκου, ὃν ἐπὶ τοῦ ἀπίστου ἀνδρὸς ἐξωμόσατο, βαστάσαι τὴν ἐνόχλησιν τοῦ μικροῦ ἐκείνου κινδύνου μὴ δυνηθείς.

Κανὼν ιη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ καθομολογησάντων παρθενίαν, καὶ ἐκπεσουσῶν.

Περὶ τῶν ἐκπεσουσῶν παρθένων, τῶν καθομολογησάμενων τὸν ἐν σεμνότητι βίον τῷ Κυρίῳ, εἴτα διὰ τὸ ὑποπεσεῖν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκὸς ἀθετουσῶν τὰς ἔαυτῶν συνθήκας, οἱ μὲν Πατέρες

ήμῶν, ἀπλῶς καὶ πράως συμπεριφερόμενοι ταῖς ἀσθενείαις τῶν κατολισθαινόντων, ἐνομοθέτησαν δεκτὰς εἶναι μετὰ τὸν ἐνιαυτόν, καθ' ὄμοιότητα τῶν διγάμιων, διαταξάμενοι. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἐπειδὴ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι προϊοῦσα ἡ Ἔκκλησία κραταιοτέρα γίνεται καὶ πληθύνεται νῦν τὸ τάγμα τῶν παρθένων, προσέχειν ἀκριβῶς τῷ κατ' ἔννοιαν φαινομένῳ πράγματι καὶ τῇ τῆς Γραφῆς διανοίᾳ, ἣν δυνατὸν ἐξευρεῖν ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου χηρείᾳ γὰρ παρθενίας ἐλάττων, οὐκοῦν καὶ τὸ τῶν χηρῶν ἀμάρτημα πολλῷ δεύτερον ἔστι τοῦ τῶν παρθένων. Ἰδωμεν τοίνυν τί γέγραπται Τιμοθέῳ παρὰ τοῦ Παύλου· Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἥθετησαν. Εἰ τοίνυν χήρα, κρίματι ὑπόκειται βαρυτάτῳ, ὡς τὴν εἰς Χριστὸν ἀθετήσασα πίστιν, τί χρὴ λογίζεσθαι ήμᾶς περὶ τῆς παρθένου, ἥτις νύμφῃ ἔστι τοῦ Χριστοῦ καὶ σκεῦος ἴερὸν ἀνατεθὲν τῷ Δεσπότῃ; Μέγα μὲν ἀμάρτημα καὶ δούλην, λαθραίοις γάμοις ἔαυτὴν ἐπιδιδοῦσαν, φθορᾶς ἀναπλῆσαι τὸν οἶκον καὶ καθυβρίζειν διὰ τοῦ πονηροῦ βίου τὸν κεκτημένον. Πολλῷ δὲ δήπου χαλεπώτερον, τὴν νύμφην μοιχαλίδα γενέσθαι καὶ τὴν πρὸς τὸν νυμφίον ἔνωσιν ἀτιμάσσασαν, ἡδοναῖς ἀκολάστοις ἔαυτὴν δοῦναι. Οὐκοῦν, ἡ μὲν χήρα, ὡς δούλη διεφθαρμένη, καταδικάζεται, ἡ δὲ παρθένος, τῷ κρίματι τῆς μοιχαλίδος ὑπόκειται. Ὡσπερ οὖν τὸν ἀλλοτρίᾳ γυναικὶ συνιόντα, μοιχὸν ὄνομάζομεν, οὐ πρότερον παραδεχόμενοι εἰς κοινωνίαν πρὶν ἡ παύσασθαι τῆς ἀμαρτίας, οὕτω δηλονότι καὶ ἐπὶ τοῦ τὴν παρθένον ἔχοντος διατεθησόμεθα. Ἐκεῖνο δὲ νῦν προδιομολογεῖσθαι ήμιν ἀναγκαῖον, ὅτι παρθένος ὄνομάζεται ἡ ἐκουσίως ἔαυτὴν προσαγαγοῦσα τῷ Κυρίῳ καὶ ἀποταξαμένη τῷ γάμῳ καὶ τὸν ἐν ἀγιασμῷ βίον προτιμήσασα, τὰς δὲ ὄμοιογίας τότε ἐγκρίνομεν, ἀφ' οὗπερ ἂν ἡ ἡλικία τὴν τοῦ λόγου συμπλήρωσιν ἔσχεν. Οὐδὲ γὰρ τὰς παιδικὰς φωνὰς πάντως κυρίας ἐπὶ τῶν τοιούτων ἡγεῖσθαι προσῆκεν, ἀλλὰ τὴν ὑπὲρ τὰ δεκαέξῃ τὰ δέκα ἐπτὰ γενομένην ἔτη, κυρίαν οὖσαν τῶν λογισμῶν, ἀνακριθεῖσαν ἐπὶ πλεῖον, εἴτα παραμείνασαν καὶ λιπαροῦσαν διὰ ἵκεσιῶν πρὸς τὸ παραδεχθῆναι, τότε ἐγκαταλέγεσθαι χρὴ ταῖς παρθένοις, καὶ τὴν ὄμοιογίαν τῆς τοιαύτης κυροῦν, καὶ τὴν ἀθέτησιν αὐτῆς ἀπαραιτήτως κολάζειν. Πολλὰς γὰρ γονεῖς προσάγουσι καὶ ἀδελφοὶ καὶ τῶν προστηκόντων τινὲς πρὸ τῆς ἡλικίας, οὐκ οὔκοθεν ὁρμηθείσας πρὸς ἀγαμίαν, ἀλλὰ τι βιωτικὸν ἔαυτοῖς διοικούμενοι ἀς οὐ δαδίως προσδέχεσθαι δεῖ, ἔως ἂν φανερῶς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐρευνήσωμεν γνώμην.

Κανὼν ιθ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ταττομένων ἀνδρῶν ἐν τοῖς μονάζουσι, καὶ μὴ ὄμοιογούντων παρθενίαν.

Ἀνδρῶν δὲ ὄμοιογίας οὐκ ἔγνωμεν, πλὴν εἰ μή τινες ἔαυτούς τῷ τάγματι τῶν μοναζόντων ἐγκατηρίθμησαν, οἱ κατὰ τὸν σιωπώμενον δοκοῦσι παραδέχεσθαι τὴν ἀγαμίαν. Πλὴν καὶ ἐπ' ἐκείνων, ἐκεῖνο ἡγοῦμαι προηγεῖσθαι προσῆκειν, ἐρωτᾶσθαι αὐτοὺς καὶ λαμβάνεσθαι τὴν παρ' αὐτῶν ὄμοιογίαν ἐναργῆ, ὡστε, ἐπειδὰν μετατίθενται πρὸς τὸν φιλόσαρκον καὶ ἡδονικὸν βίον, ὑπάγειν αὐτοὺς τῷ τῶν πορνευόντων ἐπιτιμίᾳ.

Κανὼν κ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ἐν αἰρέσει ἔτι οὐσῶν, καὶ ὄμοιογησασῶν παρθενίαν.

Οσαι γυναῖκες, ἐν αἰρέσει οὖσαι, παρθενίαν ὡμολόγησαν, εἴτα μετὰ ταῦτα γάμον ἀνθείλοντο, οὐχ ἡγοῦμαι χρῆναι καταδικάζεσθαι ταύτας. Ὁσα γὰρ ὁ νόμος λαλεῖ, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ. Αἱ δὲ μῆτρας ὑπελθοῦσαι τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, οὐδὲ τὴν νομοθεσίαν ἐπιγινώσκουσι τοῦ Δεσπότου, ὡστε δεκταί εἰσι τῇ Ἔκκλησίᾳ μετὰ πάντων καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ἀφεσιν ἔχουσαι ἐκ τῆς πίστεως τῆς εἰς Χριστόν. Καὶ καθόλου τὰ ἐν τῷ κατηχουμένῳ βίῳ γενόμενα εἰς εὐθύνας οὐκ ἀγεται. Τούτους δὲ δηλονότι ἀνευ βαπτίσματος ἡ Ἔκκλησία οὐ παραδέχεται, ὡστε ἀναγκαιότατον ἐπὶ τούτοις τὰ πρεσβεῖα τῆς γενέσεως.

Κανὼν κα' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ἐγγάμου ἀνδρὸς ἐλευθέρᾳ συμφθαρέντος.

Ανὴρ γυναικὶ συνοικῶν, ἐπειδὰν μὴ ἀρκεσθείς τῷ γάμῳ, εἰς πορνείαν ἐκπέσῃ, πόρον κρίνομεν τὸν τοιοῦτον καὶ πλεῖον αὐτὸν παρατείνομεν ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις. Οὐ μέντοι ἔχομεν κανόνα τῷ τῆς μοιχείας αυτὸν ὑπαγαγεῖν ἐγκλήματι, ἐὰν εἰς ἐλευθέραν γάμου η ἀμαρτία γένηται, διότι ἡ μοιχαλὶς μὲν μιανομένη, φησί, μιανθήσεται, καὶ οὐκ ἀναστρέψει πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ ὁ κατέχων μοιχαλίδα, ἀφρων καὶ ἀσεβής. Ο μέντοι πορνεύσας, οὐκ ἀποκλεισθήσεται τῆς πρὸς τὴν γυναικὰ αὐτοῦ συνοικήσεως. Ὡστε ἡ μὲν γυνή, ἀπὸ πορνείας ἐπανιόντα τὸν ἄνδρα αὐτῆς,

παραδέξεται, ό δὲ ανήρ τὴν μιανθεῖσαν τῶν οἰκων ἔαυτοῦ ἀποπέμψει. Τούτων δὲ ὁ λόγος οὐ ὄφιδος, ή δὲ συνήθεια οὕτω κεκράτηκεν.

Κανὼν κβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἀρπάσαντος γυναῖκα ὑπεξουσίαν.

Τοὺς ἐξ ἀρπαγῆς ἔχοντας γυναῖκας, εἰ μὲν ἄλλοις προμεμνηστευμένας εἰεν ἀφηρημένοι, οὐ πρότερον χρὴ παραδέχεσθαι, πρὸν ἡ ἀφελέσθαι αὐτῶν καὶ ἐπ' ἔξουσίᾳ τῶν ἐξ ἀρχῆς μεμνηστευμένων ποιῆσαι, εἴτε βούλοιντο λαβεῖν αὐτάς, εἴτε ἀποστῆναι. Εἰ δὲ σχολάζουσάν τις λάβοι, ἀφαιρεῖσθαι μὲν δεῖ καὶ τοῖς οὐκείοις ἀποκαθιστᾶν, ἐπιτρέπειν δὲ τῇ γνώμῃ τῶν οὐκείων, εἴτε γονεῖς εἰεν, εἴτε ἀδελφοί, εἴτε οἰτινεσοῦν προεστῶτες τῆς κόρης. Κἀν μὲν ἔλωνται αυτῷ παραδοῦναι, ἵστασθαι τὸ συνοικέσιον, ἐὰν δὲ ἀνανεύσωσι, μὴ βιάζεσθαι. Τὸν μέντοι ἐκ διαφθορᾶς εἴτε λαθραίας, εἴτε βιαιοτέρας, γυναῖκα ἔχοντα, ἀνάγκη τὸ τῆς πορνείας ἐπιγνῶναι ἐπιτίμιον. Ἐστι δὲ ἐν τέσσαρσιν ἔτεσιν ὡρισμένη τοῖς πορνεύουσιν ἡ ἐπιτίμησις: χρὴ τῷ πρώτῳ ἐκβάλλεσθαι τῶν προσευχῶν καὶ προσκλαίειν αὐτοὺς τῇ θύρᾳ τῆς ἐκκλησίας· τῷ δευτέρῳ δεχθῆναι εἰς ἀκρόασιν· τῷ τρίτῳ εἰς μετάνοιαν· τῷ τετάρτῳ εἰς σύστασιν μετὰ τοῦ λαοῦ, ἀπεχομένους τῆς προσφορᾶς· εἴτα αὐτοῖς ἐπιτρέπεσθαι τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγαθοῦ.

Κανὼν κγ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν δύσιν ἀδελφαῖς, ἢ ἀδελφοῖς, γαμουμένων.

Περὶ δὲ τῶν δύο ἀδελφάς γαμουμένων ἡ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμουμένων, ἐπιστολίδιον ἡμῖν ἐκπεφώνηται, οὐ τὸ ἀντίγραφον ἀπεστείλαμέν σου τῇ εὐλαβείᾳ. Ο δὲ ἀδελφοῦ ιδίου γυναῖκα λαβῶν, οὐ πρότερον δεχθῆσται πρὸν ἀποστῆναι αὐτῆς.

Κανὼν κδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ χηρευουσῶν, καὶ χηρευόντων, εἰς γάμον ἐρχομένων.

Χήραν, τὴν καταλεγεῖσαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν χηρῶν, τουτέστι τὴν διακονουμένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔκρινεν ὁ ἀπόστολος, γαμουμένην παρορᾶσθαι. Ανδρὶ δὲ χηρεύσαντι οὐδεὶς ἐπίκειται νόμος, ἀλλ' ἵκανὸν τῷ τοιούτῳ τὸ τῶν διγάμων ἐπιτίμιον. Η μέντοι χήρα, ἔξηκονταετὴς γεγονοῦσα ἔληται πάλιν ἀνδρὶ συνοικεῖν, οὐ καταξιωθήσεται τῇ τοῦ ἀγαθοῦ κοινωνίᾳς, ἔως ἂν τοῦ πάθους τῆς ἀκαθαρσίας παύσηται. Έὰν μέν τοι πρὸ ἔξηκοντα ἐτῶν ἀριθμήσωμεν αὐτήν, ἡμέτερον τὸ ἔγκλημα, οὐ τοῦ γυναίου.

Κανὼν κε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ὄτι συγχωρεῖται τις ἔχειν, γυναῖκα ἦν ἐφθειρε.

Ο τὴν διεφθαρμένην ὑφ' ἔαυτοῦ εἰς γυναῖκα κατέχων, τὸ μὲν ἐπὶ τῇ φθορᾷ ἐπιτίμιον ὑποστήσεται, τὴν δὲ γυναῖκα ἔχειν συγχωρηθήσεται.

Κανὼν κς' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ὄτι κρείττον μέντοι χωρίζεσθαι.

Η πορνεία γάμος οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐδὲ γάμου ἀρχή. Ωστε, ἐὰν ἡ δυνατὸν τοὺς κατὰ πορνείαν συναπτομένους χωρίζεσθαι, τοῦτο κράτιστον. Έὰν δὲ στέργωσιν ἐκ παντὸς τρόπου τὸ συνοικέσιον, τὸ μὲν τῆς πορνείας ἐπιτίμιον γνωριζέτωσαν, ἀφιέσθωσαν δέ, ἵνα μὴ χειρόν τι γένηται.

Κανὼν κζ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἀθέσμω γάμω περιπαρέντος ἐν ἀγνοίᾳ πρεσβυτέρου.

Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ κατ' ἀγνοιαν ἀθέσμω γάμω περιπαρέντος, ὥρισα ἡ ἐχρῆν· καθέδρας μὲν μετέχειν, τῶν δὲ λοιπῶν ἐνεργειῶν ἀπέχεσθαι, ἀρκετὸν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἡ συγγνώμη. Εὐλογεῖν δὲ ἔτερον, τὸν τὰ οὐκεῖα τημελεῖν ὄφειλοντα τραύματα, ἀνακόλουθον. Εὐλογία γάρ, ἀγιασμοῦ μετάδοσίς ἔστιν, ὁ δὲ τοῦτο μὴ ἔχων, διὰ τὸ ἐκ τῆς ἀγνοίας παράπτωμα, πῶς ἐτέρῳ μεταδώσει; Μήτε τοίνυν δημοσίᾳ, μήτε ιδίᾳ εὐλογείτω, μήτε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ κατανεμέτω ἐτέροις, μήτε τι ἄλλο λειτουργείτω, ἀλλά, ἀρκούμενος τῇ προεδρίᾳ, προσκλαιέτω ἐτέροις καὶ τῷ Κυρίῳ, συγχωρηθῆναι αὐτὸ τὸ ἐκ τῆς ἀγνοίας ἀμάρτημα.

Κανὼν κη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἐπαγγελαμένου ἀπέχεσθαι θείων κρεῶν.

Ἐκεῖνό γε μὴν γελοιόν μοι κατεφάνη, τὸ εὔξασθαι τινα ύείων ἀπέχεσθαι κρεῶν. Ωστε καταξίωσον διδάσκειν αὐτούς, τῶν ἀπαιδεύτων προσευχῶν καὶ ἐπαγγελιῶν ἀπέχεσθαι, τὴν μέν τοι χρῆσιν ἀδιάφορον εἶναι συγχώρησον. Οὐδὲν γὰρ κτίσμα Θεοῦ ἀπόβλητον, μετ' εὐχαριστίας λαμβανόμενον, ὥστε ἡ εὐχὴ καταγέλαστος, οὐχ ἡ ἀποχὴ ἀναγκαία.

Κανὼν κθ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ὅμνύοντος εἰς τὸ κακοποιῆσαι.

Ἄρχοντας μέν τοι ὄμνύειν ἐπὶ τὸ κακοποιεῖν τοὺς ἀρχομένους καὶ πάνυ θεραπεύεσθαι προσῆκε. Θεραπεία δὲ τούτων διτήρι μίᾳ μέν, μὴ ὄμνύειν αὐτοὺς διδάσκεσθαι προχείρως, ἔτερα δέ, μὴ ἐπιμένειν ἐν ταῖς πονηραῖς κρίσεσιν. Ωστε ὅρκω προληφθείς τις εἰς κακοποιῶν ἔτερου, τὴν μέν ἐπὶ τῇ προπετείᾳ τοῦ ὅρκου μετάνοιαν ἐπιδεικνύσθω, μὴ μέντοι προσχήματι εὐλαβείας τὴν πονηρίαν ἔαυτοῦ βεβαιούτω. Οὐδὲ γὰρ Ἡρώδη συνήνεγκεν εὐορκήσαντι, ὃς, ἵνα μὴ ἐπιορκήσῃ δῆθεν, φονεύς ἐγένετο τοῦ Προφήτου. Άπαξ μὲν ὁ ὅρκος ἀπηγόρευται, πολλῷ δὲ δήπου εἰκός τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον κατακεκρίσθαι. Ωστε μεταφρονεῖν χρὴ τὸν ὄμνύοντα, οὐχὶ σπουδάζειν βεβαιοῦν ἔαυτοῦ τὸ ἀνόσιον. Ἐξέτασον γὰρ πλατύτερον τὴν ἀτοπίαν εἴ τις ὄμδσειεν ἔξορύξειν τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ ἀδελφοῦ, εἰ καλὸν τὸ τοιοῦτον εἰς ἔργον ἀγαγεῖν αὐτῷ; εἴ τις φονεύσειν; εἴ τις ὄλως δι’ ὅρκου ἐντολήν τινα παραβήσεσθαι. Ωμοσα γὰρ καὶ ἔστησα, οὐχὶ τὴν ἀμαρτίαν, ἀλλὰ τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ωσπερ δὲ τὴν ἐντολὴν ἀμεταθέτοις κρίμασι προσῆκε βεβαιοῦσθαι, οὕτω τὴν ἀμαρτίαν παντοίως καθήκει ἀκυροῦσθαι καὶ ἀφανίζεσθαι.

Κανὼν λ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ἀρπαζόντων γυναικας ἐλευθέρας.

Περὶ τῶν ἀρπαζόντων, κανόνα μὲν παλαιὸν οὐκ ἔχομεν, ιδίαν δὲ γνώμην ἐποιησάμεθα, τοία ἔτη καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς συναρπάζοντας αὐτοῖς ἔξω τῶν εὐχῶν γίνεσθαι. Τὸ δὲ μὴ βιαίως γινόμενον, ἀνεύθυνόν ἐστιν, ὅταν μὴ φθορὰ ἦ, μηδὲ κλοπὴ ἡγουμένη τοῦ πράγματος: αὐτεξουσία δὲ ἡ κήρα καὶ ἐπ’ αὐτῇ τὸ ἀκολουθῆσαι ὥστε τῶν σχημάτων ἡμῖν οὐ φροντιστέον.

Κανὼν λα' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς συνοικησάσης ἐτέρῳ ἀνδρὶ, πρὸ τοῦ πληροφορηθῆναι τοῦ οἰκείου τὸν θάνατον.

Ἡ ἀναχωρήσαντος τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀφανοῦς ὄντος, πρὸ τοῦ πεισθῆναι περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐτέρῳ συνοικησασα, μοιχᾶται.

Κανὼν λβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν τὴν πρὸς θάνατον ἀμαρτίαν ἀμαρτανόντων.

Οἱ τὴν πρὸς θάνατον ἀμαρτίαν ἀμαρτάνοντες κληρικοί, τοῦ βαθμοῦ μὲν κατάγονται, τῆς κοινωνίας δὲ τῶν λαϊκῶν οὐκ ἔξειργονται. Οὐ γὰρ ἐκδικήσεις δίς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Κανὼν λγ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς ἀμελησάσης τοῦ κυήματος.

Ἡ γυνή, ἡ διὰ τῆς ὁδοῦ κυήσασα καὶ ἀμελήσασα τοῦ κυήματος, τῷ τοῦ φόνου ἐγκλήματι ὑποκείσθω.

Κανὼν λδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ μένειν ἀδημοσιεύτους τὰς μοιχευθείσας, ἀνευ μέντοι κοινωνίας.

Τὰς μοιχευθείσας γυναικας καὶ ἐξαγορευούσας δι’ εὐλάβειαν ἢ ὄπωσοῦν ἐλεγχομένας, δημοσιεύειν μὲν ἐκώλυσαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἵνα μὴ θανάτου αἰτίαν παράσχωμεν ἐλεγχθείσαις, ἵστασθαι δὲ αὐτὰς ἀνευ κοινωνίας προσέταξαν μέχρι τοῦ συμπληροῦσθαι τὸν χρόνον τῆς μετανοίας.

Κανὼν λε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς ἀλόγως ἐγκαταλειπούσης τὸν σύνευνον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ καταλειφθέντος ἀνδρὸς ὑπὸ τῆς γυναικός, τὴν αἰτίαν χρὴ σκοπεῖν τῆς ἐγκαταλείψεως. Κἄν φανῇ ἀλόγως ἀναχωρήσασα, ὁ μὲν συγγνώμης ἐστὶν ἄξιος, ἡ δὲ ἐπιτιμίου· ἡ δὲ συγγνώμη τούτῳ πρὸς τὸ κοινωνεῖν τῇ Ἐκκλησίᾳ δοθήσεται.

Κανὼν λς' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ γαμηθεισῶν στρατιωτίδων πρὸ τοῦ πεισθῆναι περὶ τοῦ θανάτου τῶν οἰκείων ἀνδρῶν.

Στρατιώτιδες, αἱ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀφανῶν ὄντων γαμηθεῖσαι, τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται λόγῳ, ὥπερ καὶ αἱ διὰ τὴν ἀποδημίαν τῶν ἀνδρῶν, μὴ ἀναμείνασαι τὴν ἐπάνοδον. Πλήν, ἔχει τινὰ συγγνώμην τὸ πράγμα ἐνταῦθα, διὰ τὸ μᾶλλον πρὸς θάνατον εἶναι τὴν ὑπόνοιαν.

Κανὼν λζ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ γαμήσαντος μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι τὴν ἀλλοτρίαν.

Μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι τὴν ἀλλοτρίαν ὁ γαμήσας, ἐπὶ μὲν τῇ πρώτῃ μοιχείας ἐγκληθήσεται, ἐπὶ δὲ τῇ δευτέρᾳ ἀνεύθυνος ἐσται.

Κανὼν λη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς ἀκολουθησασῶν κορῶν.

Αἱ κόραι, αἱ παρὰ τὴν γνώμην τοῦ πατρὸς ἀκολουθήσασαι, πορνεύουσι, διαλλαγέντων δὲ τῶν γονέων, δοκεῖ θεραπείαν λαμβάνειν τὸ πρᾶγμα. Οὐκ εὐθὺς δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀποκαθίστανται, ἀλλ' ἐπιτιμηθήσονται τοία ἔτη.

Κανὼν λθ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς μοιχῶ συζώσης.

Ἡ τῷ μοιχῶ συζώσα, μοιχαλίς ἐστι πάντα τὸν χρόνον.

Κανὼν μ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς παρὰ γνώμην τοῦ δεσπότου γημαμένης.

Ἡ παρὰ τὴν γνώμην τοῦ δεσπότου ἀνδρὶ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, ἐπόρνευσεν, ἡ δὲ μετὰ ταῦτα πεπαροησιασμένω γάμῳ χρησαμένη, ἐγήματο. Ωστε, ἐκεῖνο μὲν πορνεία, τοῦτο δὲ γάμος, αἱ γὰρ συνθῆκαι τῶν ὑπεξουσίων οὐδὲν ἔχουσι βέβαιον.

Κανὼν μα' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς ἐν Κυρίῳ γαμουμένης χήρας.

Ἡ ἐν τῇ χηρείᾳ ἔξουσίαν ἔχουσα ἑαυτῆς, συνοικεῖν ἀνέγκλητος, εἰ μηδείς ἐστιν ὁ διασπῶν τὸ συνοικέσιον, τοῦ ἀποστόλου εἰπόντος· Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ὡς θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ.

Κανὼν μβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ἄνευ τῶν κρατούντων γινομένων γάμων.

Οἱ ἄνευ τῶν κρατούντων γάμοι, πορνεία εἰσίν. Οὔτε οὖν πατρὸς ζῶντος, οὔτε δεσπότου, οἱ συνιόντες ἀνεύθυνοι εἰσίν, ὡς, ἐὰν ἐπινεύσωσιν οἱ κύριοι τὴν συνοίκησιν, τότε λαμβάνει τό τοῦ γάμου βέβαιον.

Κανὼν μγ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ πληγὴν θανάτου δόντος.

Ος θανάτου πληγὴν τῷ πλησίον δέδωκε, φονεύς ἐστιν εἴτε ἥρξε τῆς πληγῆς, εἴτε ἡμύνατο.

Κανὼν μδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς συμπορνευσάσης ἔλληνι διακόνου.

Ἡ διάκονος, ἡ τῷ ἔλληνι συμπορνεύσασα, οὐ δεκτῇ ἐστιν εἰς κοινωνίαν, εἰς δὲ τὴν προσφορὰν δεχθήσεται τῷ ἐβδόμῳ ἔτει, δηλονότι ἐν ἀγνείᾳ ζῶσα. Ό δὲ μετὰ τὴν πίστιν ἔλλην, πάλιν τῇ ιεροσυλίᾳ προσιών, ἐπὶ τὸν ἔμετον ὑποστρέψει. Ήμεῖς οὖν τῆς διακόνου τὸ σῶμα, ὡς καθιερωμένον, οὐκ ἔτι ἐπιτρέπομεν ἐν χρήσει εἶναι σαρκικῇ.

Κανὼν με' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἐνυβρίζοντος Χριστιανοῦ τὸν Χριστόν.

Ἐάν τις, τὸ σόνομα λαβὼν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐνυβρίζῃ τὸν Χριστόν, οὐδὲν ὕφελος αὐτῷ ἀπὸ τῆς προστηρούσας.

Κανὼν μς' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς γημαμένης κατ' ἄγνοιαν ἀνδρὶ καταλειφθέντι πρὸς καιρὸν ὑπὸ τῆς ἴδιας.

Ἡ τῷ καταλειφθέντι πρὸς καιρὸν παρὰ τῆς γυναικὸς κατὰ ἄγνοιαν γημαμένη, εἴτα ἀφεθεῖσα διὰ τὸ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτὸν τὴν προτέραν, ἐπόρνευσε μὲν, ἐν ἀγνοίᾳ δέ. Γάμου οὖν οὐκ εἰρχθήσεται, κάλλιον δέ, ἐὰν μείνῃ οὕτως.

Κανὼν μζ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ τίνας ἀναβαπτίζεσθαι χρεών.

Ἐγκρατίται καὶ Σακοφόροι καὶ Αποτακτίται τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται λόγῳ, ὡς καὶ Ναβατιανοί, ὅτι περὶ μὲν ἐκείνων κανὼν εξεφωνήθη, εἱ καὶ διάφορος, τὰ δὲ κατὰ τούτους ἀποσεσιώπηται. Ήμεῖς μέντοι ἐνὶ λόγῳ ἀναβαπτίζομεν τοὺς τοιούτους. Εἰ δὲ παρ' ὑμῖν ἀπηγόρευται τὸ τοῦ ἀναβαπτισμοῦ, ὥσπερ οὖν καὶ παρὰ όντας οἰκονομίας τινὸς ἔνεκα, ἀλλ' ὡς ημέτερος λόγος ισχὺν ἔχετω ὅτι, ἐπειδὴ ὥσπερ Μαρκιωνιστῶν ἐστιν αὐτοβλάστημα ἡ κατ' αὐτοὺς αἵρεσις, βδελυσσομένων τὸν γάμον καὶ ἀποστρεφομένων τὸν οἶνον καὶ τὴν κτίσιν τοῦ Θεοῦ μεμιασμένην εἶναι λεγόντων, οὐ δεχόμεθα αὐτοὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐὰν μὴ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ημέτερον βάπτισμα. Μή γὰρ λεγέτωσαν, ὅτι εἰς Πατέρα καὶ Υἱόν καὶ ἄγιον Πνεύμα ἐβαπτίσθη μεν, οἷς γε κακῶν ποιητὴν ὑποτιθέμενοι τὸν Θεόν, ἐφαμίλλως τῷ Μαρκίωνι καὶ ταῖς λοιπαῖς αἰρέσεσιν. Ωστε, ἐὰν ἀρέσκῃ τοῦτο, δεῖ πλείονας ἐπισκόπους ἐν ταυτῷ γενέσθαι καὶ οὕτως ἐκθέσθαι τὸν κανόνα, ἵνα καὶ τῷ ποιήσαντι τὸ ἀκίνδυνον ἦ, καὶ ὡς ἀποκρινόμενος τὸ ἀξιόπιστον ἔχῃ ἐν τῇ περὶ τῶν τοιούτων ἀποκρίσει.

Κανὼν μη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης ὑπὸ τοῦ οὐκείου ἀνδρός.

Ἡ δὲ ἐγκαταλειφθεῖσα παρὰ τοῦ ἀνδρός, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, μένειν ὀφείλει. Εἴ γάρ ὁ Κύριος εἶπεν, ὅτι ἑάν τις καταλίπῃ τὴν γυναικαν ἐκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, ἐκ τοῦ μοιχαλίδα αὐτὴν ὄνομάσαι, ἀπέκλεισεν αὐτὴν τῆς πρὸς ἔτερον κοινωνίας. Πῶς γάρ δύναται ὁ μὲν ἀνὴρ ὑπεύθυνος εἶναι, ὡς μοιχείας αἴτιος, ἡ δὲ γυνὴ ἀνέγκλητος εἶναι, ἡ μοιχαλίς παρὰ Κυρίου, διὰ τὴν πρὸς ἔτερον ἀνδραν κοινωνίαν, προσαγορευθεῖσα;

Κανὼν μθ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς πρὸς ἀνάγκην τῶν γυναικῶν φθορᾶς.

Αἱ πρὸς ἀνάγκην γινόμεναι φθοραί, ἀνεύθυνοι ἔστωσαν. Ὡστε καὶ ἡ δούλη, εἰ ἐβιάσθη παρὰ τοῦ ἴδιου δεσπότου, ἀνεύθυνός ἐστιν.

Κανὼν ν' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τριγαμίας.

Τριγαμίας νόμος οὐκ ἔστιν, ὥστε νόμω γάμος τρίτος οὐκ ἄγεται. Τὰ μέντοι τοιαῦτα, ὡς ὁπάσματα τῆς Ἐκκλησίας ὁρῶμεν, δημοσίοις δὲ καταδίκαις οὐχ ὑποβάλλομεν, ὡς τῆς ἀνειμένης πορνείας αἰρετώτερα.

Κανὼν να' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ μίαν προσήκειν τιμωρίαν τοῖς παραπεσοῦσι τῶν κληρικῶν.

Τὸ κατὰ τοὺς κληρικούς, ἀδιορίστως οἱ κανόνες ἐξέθεντο, κελεύσαντες μίαν ἐπὶ τοῖς παραπεσοῦσιν ὄριζεσθαι τιμωρίαν, τὴν ἔκπτωσιν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐν βαθμῷ τυγχάνοιεν, εἴτε καὶ ἀχειροθετήτω ὑπηρεσίᾳ προσκαρτεροῖεν.

Κανὼν νβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς ἀμελησάσης καθ' ὄδὸν τοῦ κυήματος.

Ἡ τοῦ κυήματος κατὰ τὴν ὄδὸν ἀμελήσασα, εἰ μὲν δυναμένη περισώσασθαι κατεφρόνησεν, ἢ συγκαλύψειν ἐντεῦθεν τὴν ἀμαρτίαν νομίζουσα ἢ καὶ ὅλως θηριώδει καὶ ἀπανθρώπῳ λογισμῷ χρησαμένη, ὡς ἐπὶ φόνῳ κρινέσθω εἰ δὲ οὐκ ἡδυνήθη περιστείλαι καὶ δι' ἐρημίαν καὶ ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων διεφθάρῃ τὸ γεννηθέν, συγγνωστὴ ἡ μήτηρ.

Κανὼν νγ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ χήρας δούλης, δεύτερον γημαμένης.

Ἡ χήρα δούλη, τάχα οὐ μέγα ἔπταισεν ἐλομένη δεύτερον γάμον ἐν σχήματι ἀρπαγῆς. Ὡστε οὐδὲν τούτου ἔνεκεν ἐγκαλεῖσθαι χρή, οὐ γάρ τὰ σχήματα κρίνεται, ἀλλ' ἡ προαίρεσις. Δῆλον δὲ ὅτι τὸ τῆς διγαμίας μένει αὐτῇ ἐπιτίμιον.

Κανὼν νδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Κατὰ τὴν περίστασιν οἱ ἀκούσιοι φόνοι παιδευέσθωσαν.

Τὰς τῶν ἀκούσιων φόνων διαφορὰς πρὸς χρόνων οἶδα, ἐπιστείλας τῇ θεοσεβείᾳ σου, κατὰ τὸ ἐμὸὶ δυνατόν, καὶ πλέον ἐκείνων οὐδὲν εἰπεῖν δύναμαι, τῆς δὲ σῆς συνέσεώς ἐστι κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς περιστάσεως ἐπιτείνειν τὰ ἐπιτίμια ἢ καὶ ὑφεῖναι.

Κανὼν νε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ἀντεπεξιόντων τοῖς λησταῖς.

Οἱ τοῖς λησταῖς ἀντεπεξιόντες, ἔξω μὲν ὄντες τῆς Ἐκκλησίας, εἴργονται τῆς κοινωνίας τοῦ ἀγαθοῦ, κληρικοὶ δὲ ὄντες, τοῦ βαθμοῦ καθαιροῦνται. Πᾶς γάρ, φησίν, ὁ λαβών μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανεῖται.

Κανὼν νς' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἔκουσίως φονεύσαντος.

Οἱ ἔκουσίως φονεύσας καὶ μετὰ τοῦτο μεταμεληθείς. Ἐν εἰκοσιν ἔτη ἀκοινωνητος ἐσται τοῦ ἀγιασματος, τὰ δὲ εἰκοσιν ἔτη ἀκοινώνητος οἰκονομηθήσεται ἐπ' αὐτῷ ἐν τέσσαρσιν ἔτεσι προσκλαίειν ὀφείλει, ἔξω τῆς θύρας ἐστῶς τοῦ εὐκτηρίου οἴκου καὶ τῶν εἰσιόντων πιστῶν δεόμενος εὐχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ἐξαγορεύων τὴν ἰδίαν παρανομίαν· μετὰ δὲ τὰ τέσσαρα ἔτη εἰς τοὺς ἀκροωμένους δεχθήσεται, ἐν πέντε ἔτεσι μετ' αὐτῶν ἐξελεύσεται· ἐν δὲ ἐπτὰ ἔτεσι μετὰ τῶν ἐν ὑποπτώσει προσευχόμενος ἐξελεύσεται· ἐν τέσσαρσι συστήσεται μόνον τοῖς πιστοῖς, προσφορᾶς δὲ οὐ μεταλήψεται· πληρωθέντων δὲ τούτων μεθέξει τῶν ἀγιασμάτων.

Κανὼν νζ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἀκούσιως φονεύσαντος.

Οἱ ἀκούσιως φονεύσας ἐν δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἐσται τῶν ἀγιασμάτων, οἰκονομηθήσεται δὲ τὰ δέκα ἔτη ἐπ' αὐτῷ οὕτω δύο μὲν ἔτη προσκλαύσει, τρία δὲ ἔτη ἐν ἀκροωμένοις διατελέσει· ἐν τέσσαρσιν ὑποπίπτων· καὶ ἐν ἐνιαυτῷ συσταθήσεται μόνον, καὶ τῷ ἔξῆς εἰς τὰ ἄγια δεχθήσεται.

Κανὼν νη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ μοιχοῦ.

Ο μοιχεύσας, ἐν ιε' ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσται τῶν ἀγιασμάτων, οἰκονομηθήσεται δὲ τὰ ιε' ἔτη ἐπ' αὐτῷ οὕτως· ἐν τέσσαρσι μὲν ἔτεσι προσκλαίων ἔσται· ἐν πέντε δὲ ἀκροώμενος· ἐν τέσσαρσιν ὑποπίπτων ἐν δυσὶ συνεστώς ἄνευ κοινωνίας.

Κανών νθ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ πόρου.

Ο πόρος ἐν ἔπτᾳ ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσται τῶν ἀγιασμάτων· δύο προσκλαίων καὶ δύο ἀκροώμενος καὶ δύο ὑποπίπτων καὶ ἐν ἐνὶ συνεστώς μόνον, τῷ ὅγδῳ δὲ δεχθήσεται εἰς τὴν κοινωνίαν.

Κανών ξ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς ἐπαγγειλαμένης παρθενίαν, καὶ ἐκπεσούσης.

Ἡ παρθενίαν ὁμολογήσασα καὶ ἐκπεσοῦσα τῆς ἐπαγγελίας, τὸν χρόνον τοῦ ἐπὶ τῆς μοιχείας ἀμαρτήματος ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τῆς καθ' ἑαυτὴν ζωῆς πληρώσει. Τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ βίον μοναζόντων ἐπαγγειλαμένων καὶ ἐκπιπτόντων.

Κανών ξα' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ κλέψαντος καὶ ἥ ὁμολογήσαντος, ἥ ἐλεγθέντος.

Ο κλέψας, εἰ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ μεταμεληθεὶς κατηγορήσει ἑαυτοῦ, ἐνιαυτὸν κωλυθήσεται μόνης τῆς κοινωνίας τῶν ἀγιασμάτων· εἰ δὲ ἐλεγχθείη, ἐν δυσὶν ἔτεσιν, μερισθήσεται δὲ αὐτῷ ὁ χρόνος εἰς ὑπόπτωσιν καὶ σύστασιν, καὶ τότε ἀξιούσθω τῆς κοινωνίας.

Κανών ξβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ἀρσενοκοίτου.

Ο τὴν ἀσχημοσύνην ἐν τοῖς ἄρρεσιν ἐπιδεικνύμενος, τὸν χρόνον τοῦ ἐν τῇ μοιχείᾳ παρανομοῦντος οἰκονομηθήσεται.

Κανών ξγ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ κτηνοβάτου.

Ο ἐν ἀλόγοις τὴν ἑαυτοῦ ἀσέβειαν ἐξαγορεύων, τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξομολογούμενος παραφυλάξεται.

Κανών ξδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ἐπιόρκου.

Ο ἐπίορκος ἐν δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσται· δυσὶν ἔτεσι προσκλαίων, τοισὶν ἀκροώμενος, τέσσαρσιν ὑποπίπτων, ἐνιαυτὸν συνεστώς μόνον, καὶ τότε τῆς κοινωνίας ἀξιούμενος.

Κανών ξε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ γόητος ἥ φαρμακοῦ.

Ο γοητείαν ἥ φαρμακείαν ἐξαγορεύων τὸν τοῦ φονέως χρόνον ἐξομολογήσεται, οὕτως οἰκονομουμένος, ὡς ὁ ἐκείνῳ τῷ ἀμαρτήματι ἑαυτὸν ἐλέγξας.

Κανών ξς' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τυμβωρύχου.

Ο τυμβωρύχος ἐν δέκα ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσται, ἐν δυσὶ προσκλαίων, ἐν τοισὶν ἀκροώμενος, ἐν τέσσαρσιν ὑποπίπτων, ἐνιαυτὸν συνεστώς, καὶ τότε δεχθησόμενος.

Κανών ξζ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ἀδελφομίκτου.

Η ἀδελφομιξίᾳ τὸν τοῦ φονέως χρόνον ἐξομολογήσεται.

Κανών ξη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ἀπειρημένου διὰ συγγένειαν συνοικεσίου.

Η τῆς ἀπειρημένης συγγενείας εἰς γάμον ἀνθρώπων σύστασις, εἰ φωραθείη, ὡς ἐν ἀμαρτήμασιν ἀνθρώπων γινομένῃ, τὰ τῶν μοιχῶν ἐπιτίμια δέξεται.

Κανών ξθ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ἀναγνώστου τῇ μνηστῇ τῇ ἑαυτοῦ συναλλάξαντος ἥ κλεψιγαμήσαντος.

Αναγνώστης, εἰ τῇ ἑαυτοῦ μνηστῇ πρὸ τοῦ γάμου συναλλάξοιεν, ἐνιαυτὸν ἀργήσας, εἰς τὸ ἀναγνώσκειν δεχθήσεται, μένων ἀπόρκοπος, κλεψιγαμήσας δὲ ἄνευ μνηστείας, παυθήσεται τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ αὐτὸ καὶ ὑπηρέτης.

Κανών ο' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ διακόνου, ἥ πρεσβυτέρου, ἐν χείλεσι μιανθέντων.

Διάκονος ἐν χείλεσι μιανθεὶς καὶ μέχρι τούτου ἡμαρτηκέναι ὁμολογήσας, τῆς λειτουργίας ἐπισχεθήσεται, τοῦ δὲ μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων μετὰ τῶν διακόνων ἀξιωθήσεται· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πρεσβύτερος. Εἰ δέ τι πλέον τούτου φωραθείη τις ἡμαρτηκώς, ἐν οἴῳ ἀν ἥ βαθμῷ, καθαιρήσεται.

Κανών οα' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ συνεγνωκότος τινὶ τῶν προειρημένων ἀμαρτημάτων.

Ο συνεγγνωκώς έκάστω τῶν προειρημένων ἀμαρτημάτων καὶ μὴ ὁμολογήσας, ἀλλ’ ἐλεγχθεὶς καὶ τοσούτου χρόνου, εἰς ὃν ὁ ἐργάτης τῶν κακῶν ἐπιτετίμηται, καὶ αὐτὸς ἔσται ἐν ἐπιτιμίᾳ.

Κανὼν οβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ δόντος ἑαυτὸν μάντεσι.

Ο μάντεσιν ἑαυτὸν ἐπιδοὺς ἢ τισι τοιούτοις, τὸν χρόνον τῶν φονέων καὶ ἐπιτιμηθήσεται.

Κανὼν ογ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἀρνησιχρίστου.

Ο τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενος καὶ παραβὰς τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον, ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίων ὅφειλει καὶ ἐξομολογεῖσθαι χρεωστεῖ, ἐν τῷ καιρῷ, ὡς ἐκβαίνει τοῦ βίου, τῶν ἀγιασμάτων ἀξιούμενος, πίστει τῆς παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίας.

Κανὼν οδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ πεπιστευμένου τὰς ἔξαγορείας.

Ἐὰν μέντοι ἔκαστος τῶν ἐν τοῖς προγεγραμμένοις ἀμαρτήμασι γενομένων σπουδαῖος γένηται ἐξομολογούμενος, ὁ πιστευθεὶς παρὰ τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας λύειν καὶ δεσμεῖν, εἰ φιλανθρωπότερος γένοιτο, τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐξομολογήσεως ὄρῶν τοῦ ἡμαρτηκότος, εἰς τὸ ἐλαττῶσα. τὸν χρόνον τῶν ἐπιτιμῶν, οὐκ ἔσται καταγνώσεως ἄξιος, τῆς ἐν ταῖς Γραφαῖς ἴστορίας γνωριζούσης ἡμῖν, τοὺς μετὰ μείζονος πόνου ἐξομολογουμένους ταχέως τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν καταλαμβάνειν.

Κανὼν οε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ ἀδελφῆ ἐτεροθαλεῖ συμμιανομένου.

Ο ἀδελφῆ ἵδιᾳ ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρὸς συμμιανθεὶς εἰς οἶκον προσευχῆς μὴ ἐπιτραπέσθω παρεῖναι, ἔως ἂν ἀποστῇ τῆς παρανόμου καὶ ἀθεμίτου πράξεως. Μετὰ δὲ τὸ ἐλθεῖν εἰς συναίσθησιν τῆς φοβερᾶς ἀμαρτίας, τριετίαν προσκλαιέτω, τῇ θύρᾳ τῶν εὐκτηρίων οἴκων παρεστηκώς καὶ δεόμενος τοῦ λαοῦ εἰσιόντος ἐπὶ τὴν προσευχήν, ὥστε ἔκαστον μετὰ συμπαθείας ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκτενεῖς ποιεῖσθαι πρὸς Κύριον τὰς δεήσεις. Μετὰ δὲ τοῦτο, ἀλλην τριετίαν εἰς ἀκρόασιν μόνην παραδεχθήτω, καὶ ἀκούων τῶν Γραφῶν καὶ τῆς διδασκαλίας ἐκβαλλέσθω καὶ μὴ καταξιούσθω προσευχῆς. Ἐπειτα, εἴπερ μετὰ δακρύων ἐξεζήτησεν αὐτὴν καὶ προσέπεσε τῷ Κυρίῳ μετὰ συντριψμοῦ καρδίας καὶ ταπεινώσεως ἰσχυρᾶς, διδόσθω αὐτῷ ὑπόπτωσις ἐν ἄλλοις τρισὶν ἔτεσι. Καὶ οὕτως, ἐπειδὰν τοὺς καρποὺς τῆς μετανοίας αξίους ἐπιδείξηται, τῷ δεκάτῳ ἔτει εἰς τὴν τῶν πιστῶν εὐχὴν δεχθήτω, χωρὶς προσφορᾶς, καὶ δύο ἔτη συστὰς εἰς τὴν εὐχὴν τοῖς πιστοῖς, οὕτω λοιπὸν καταξιούσθω τῆς τοῦ ἀγαθοῦ κοινωνίας.

Κανὼν ος' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ τῇ νύμφῃ.

Ο αὐτὸς τύπος καὶ περὶ τῶν τὰς νύμφας ἑαυτῶν λαμβανόντων.

Κανὼν οζ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ καταλιμπάνοντος τὴν ἴδιαν γυναῖκα.

Ο μέντοι καταλιμπάνων τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα καὶ ἐτέραν ἀγόμενος, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἀπόφασιν, τῷ τῆς μοιχείας ὑπόκειται κρίματι. Κεκανόνισται γὰρ παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοὺς τοιούτους ἐνιαυτὸν προσκλαίειν, διετίαν ἐπακροᾶσθαι, τριετίαν ὑποπίπτειν, τῷ δὲ ἐβδόμῳ συνίστασθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ οὕτω τῆς προσφορᾶς καταξιούσθαι, ἐὰν μετὰ δακρύων μετανοήσωσιν.

Κανὼν οη' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν δύο ἀδελφὰς λαμβανόντων εἰς συνοικέσιον.

Ο αὐτὸς κρατείτω τύπος καὶ ἐπὶ τῶν δύο ἀδελφὰς λαμβανόντων εἰς συνοικέσιον, εἰ καὶ κατὰ διαφόρους χρόνους.

Κανὼν οθ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν μητριομίκτων.

Οἱ δὲ ταῖς μητριοιαῖς ἑαυτῶν ἐπιμαινόμενοι, τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται κανόνι, ὡς καὶ οἱ ταῖς ἑαυτῶν ἀδελφαῖς ἐπιμαινόμενοι.

Κανὼν π' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ πολυγαμίας.

Τὴν πολυγαμίαν οἱ Πατέρες ἀπεσιώπησαν, ὡς κτηνώδη καὶ παντελῶς ἀλλοτρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ἡμῖν δὲ παρίσταται πλέον τι πορνείας εἶναι τὸ ἀμάρτημα. Διὸ εὔλογον τοὺς τοιούτους ὑποβάλλεσθαι τοῖς κανόσι, δηλονότι ἐνιαυτὸν προσκλαύσαντας καὶ ἐν τρισὶν ὑποπεσόντας, οὕτω δεκτοὺς εἶναι.

Κανὼν πα' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν διὰ βασάνους ἐξομοσάντων.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐν τῇ τῶν βαρβάρων καταδρομῇ παρέβησαν τὴν εἰς τὸν Θεὸν πίστιν, ὅρκους ἐθνικοὺς τελέσαντες καὶ ἀθεμίτων τινῶν γευσάμενοι τῶν ἐν τοῖς εἰδώλοις τοῖς μαγικοῖς προσενεχθέντων αὐτοῖς, οὕτω κατὰ τὸν ἡ ἥδη παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐξενεχθέντας νόμους καὶ κανόνας οἰκονομείσθωσαν. Οἱ μὲν γὰρ ἀνάγκην χαλεπήν ἐκ βασάνων ὑπομείναντες καὶ μὴ φέροντες τοὺς πόνους καὶ ἐλκυσθέντες πρὸς τὴν ἀρνησι, ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἀδεκτοὶ ἔστωσαν καὶ ἐν δυσὶν ἀκροάσθωσαν καὶ ἐν τρισὶν ὑποπεσόντες, οὕτω δεκτοὶ γενέσθωσαν εἰς τὴν κοινωνίαν. Οἱ δὲ ἄνευ ἀνάγκης μεγάλης προδόντες τὴν εἰς Θεὸν πίστιν καὶ ἀψάμενοι τῆς τραπέζης τῶν δαιμονίων καὶ ὄμόσαντες ὅρκους ἑλληνικούς, βαλλέσθωσαν μὲν ἐν τρισὶν ἔτεσι, καὶ ἐν δυσὶν ἀκροάσθωσαν, ἐν ὑποπτώσει δὲ εὐξάμενοι ἐν τρισὶν ἔτεσι, καὶ ἐν ἄλλοις τρισὶ συστάντες τοῖς πιστοῖς εἰς τὴν δέησιν, οὕτω δεκτοὶ ἔστωσαν τῷ τοῦ ἀγαθοῦ κοινωνίᾳ.

Κανὼν πβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ἐπιορκησάντων.

Καὶ περὶ τῶν ἐπιορκησάντων, εἰ μὲν ἐκ βίας καὶ ἀνάγκης παρέβησαν τοὺς ὅρκους, κουφοτέροις ὑπόκεινται ἐπιτιμίοις, ὥστε μετὰ ἔξ ἔτη εἶναι αὐτοὺς δεκτούς. Εἰ δὲ ἄνευ ἀνάγκης προδόντες τὴν ἔαυτῶν πίστιν, ἐν δυσὶν ἔτεσι προσκλαύσαντες, καὶ ἐν δυσὶ ἀκροασάμενοι, καὶ ἐν πέμπτῳ ἐν ὑποπτώσει εὐξάμενοι, καὶ ἐν δυσὶν ἄλλοις ἄνευ προσφορᾶς εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς προσευχῆς παραδεχθέντες, οὕτω τελευταῖον, ἀξιόλογον δηλαδὴ τὴν μετάνοιαν ἐπιδειξάμενοι, ἀποκατασταθήσονται εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Κανὼν πγ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν καταμαντευομένων.

Οἱ καταμαντεύομενοι καὶ ταῖς συνηθείαις τῶν ἔθνῶν ἔξακολουθοῦντες ἢ εἰσάγοντές τινας εἰς τοὺς ἔαυτῶν οἴκους ἐπὶ ἀνευρέσει φαρμακειῶν καὶ καθάρσει, ὑπὸ τὸν κανόνα πιπτέωσαν τῆς ἔξαετίας· ἐνιαυτὸν προσκλαύσαντες, καὶ ἐνιαυτὸν ἀκροασάμενοι, καὶ ἐν τρισὶν ἔτεσιν ὑποπίπτοντες, καὶ ἐνιαυτὸν συστάντες τοῖς πιστοῖς, οὕτω δεχθήτωσαν.

Κανὼν πδ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ μὴ τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ κρίνεσθαι τὴν μετάνοιαν.

Πάντα δὲ ταῦτα γράφομεν, ὥστε τοὺς καρποὺς δοκιμάζεσθαι τῆς μετάνοιας· οὐ γὰρ πάντας τῷ χρόνῳ κρίνομεν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ τῆς μετάνοιας παρέχομεν. Ἐὰν δὲ δυσαποσπάστως ἔχωσι τῶν ἴδιων ἐθῶν καὶ ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς μᾶλλον δουλεύειν ἐθέλωσιν ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ τὴν κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον ζωὴν μὴ παραδέχωνται, οὐδὲις ἡμῖν κοινὸς πρὸς αὐτοὺς λόγος. Ἡμεῖς γὰρ ἐν λαῷ ἀπειθεῖ καὶ ἀντιλέγοντι δεδιδάγμεθα ἀκούειν ὅτι· Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν.

Κανὼν πε' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ διαμαρτύρεσθαι μὲν τοὺς πνευματικοὺς τοῖς ἔξαγορευομένοις, μὴ συναπάγεσθαι δὲ ταῖς τούτων πονηρίαις.

Μὴ τοίνυν καταδεξάμεθα συναπόλλυσθαι τοῖς τοιούτοις, αλλὰ φοβηθέντες τὸ βαρὺ κρίμα καὶ τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως τοῦ Κυρίου πρὸς ὁφθαλμῶν λαβόντες, μὴ θελήσωμεν ἀλλοτρίαις ἀμαρτίαις συναπόλλυσθαι. Εἰ γὰρ μὴ ἐπαίδευσεν ἡμᾶς τὰ φοβερὰ τοῦ Κυρίου, μηδὲ αἱ τηλικαῦται πληγαὶ εἰς αἰσθησιν ἡμᾶς ἥγαγον, ὅτι διὰ τὴν ἀνομίαν ἡμῶν ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς ὁ Κύριος καὶ παρέδωκεν εἰς χεῖρας βαρβάρων καὶ ἀπήχθη αἰχμάλωτος εἰς τοὺς πολεμίους ὁ λαὸς καὶ παρεδόθη τῇ διασπορᾷ, διότι ταῦτα ἐτόλμων οἱ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ περιφέροντες, εἰ μὴ ἔγνωσαν, μηδὲ συνῆκαν, ὅτι διὰ ταῦτα ἥλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ· τίς ἡμῖν κοινὸς πρὸς τούτους λόγος; Άλλὰ διαμαρτύρεσθαι αὐτοῖς καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ ὀφείλομεν, συνεπάγεσθαι δὲ αὐτῶν ταῖς πονηρίαις μὴ καταδεχάμεθα, προσευχόμενοι μάλιστα μὲν κερδῆσαι αὐτοὺς καὶ ἔξελέσθαι τῆς παγίδος τοῦ πονηροῦ. Εάν δὲ τούτο μὴ δυνηθῶμεν, σπουδάσωμεν τὰς γοῦν ἔαυτῶν ψυχὰς τῆς αἰώνιου κατακρίσεως περισώσασθαι.

Κανὼν πς' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ κρεωφαγίας.

Τοῖς δὲ κομψοῖς Ἐγκρατίταις πρὸς τὸ σεμνὸν αὐτῶν πρόβλημα, διὰ τί καὶ ἡμεῖς οὐχὶ πάντα ἐσθίομεν, ἐκεῖνο λεγέσθω, ὅτι καὶ τὰ περιττώματα ἡμῶν βδελυσσόμεθα. Κατὰ μὲν γὰρ τὴν ἀξίαν, λάχανα χόρτου ἡμῖν ἐστι τὰ κρέα, κατὰ δὲ τὴν τῶν συμφερόντων διάκρισιν, ὡς καὶ ἐν λαχάνοις τὸ βλαβερὸν τοῦ καταλλήλου χωρίζομεν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς κρέασι τοῦ χρησίμου τὸ βλαβερὸν διακρίνομεν. Ἐπεὶ λάχανόν ἐστι καὶ τὸ κώνειον, ὥσπερ κρέας ἐστὶ καὶ τὸ γύπειον ἀλλ'

ὅμως, οὕτε ύοσκύαμον φάγοι, ἀν τις νοῦν ἔχων, οὕτε κυνὸς ἄψαιτο, μὴ μεγάλης ἀνάγκης κατεπειγούσης· ὥστε ὁ φαγὼν οὐκ ἡνόμησε.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, πρὸς Διόδωρον Ταρσοῦ, περὶ τοῦ δύο ἀδελφὰς ἀγομένου εἰς γάμον.

Ἀφίκετο ἡμῖν γράμματα τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα Διοδώρου, τὰ δὲ ἐφεξῆς ἄλλου τινὸς πρέποντα εἶναι μᾶλλον ἡ Διοδώρου. Δοκεῖ γὰρ μοί τις τῶν τεχνικῶν, τὸ σὸν πρόσωπον ὑποδύς, οὗτως ἔαυτὸν ἀξιόπιστον ἐθελῆσαι ποιῆσαι τοῖς ἀκροωμένοις· ὃς γε ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, εἰ θεμιτὸν αὐτῷ πρὸς γάμον ἀγαγέσθαι, τῆς γυναικὸς τελευτησάσης, τὴν ἀδελφήν, οὐκ ἔφριξε τὴν ἐρωτησιν, ἀλλὰ καὶ πράως ἦνεγκε τὴν ακοήν καὶ τὸ ἀσελγὲς ἐπιθύμημα πάνυ γενναιῶς αὐτῷ καὶ ἀγωνιστικῶς συγκατέπραξεν. Εἰ μὲν οὖν παρῆν μοι τὸ γράμμα, αὐτὸ ἀν ἀπέστειλα, καὶ ἐξήρκεις σαυτῷ τε ἀμῦναι καὶ τῇ ἀληθείᾳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ δεῖξας πάλιν ἀφείλετο καὶ ὥσπερ τι τρόπαιον καθ' ἡμῶν περιέφερεν κεικαλυκότων τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἔγγραφον ἔχειν λέγων τὴν ἔξουσίαν, ἀπέστειλα νῦν σοι, ὥστε διπλῇ τῇ χειρὶ ἡμᾶς ἐλθεῖν επὶ τὸν νόθον ἐκεῖνον λόγον καὶ μηδεμίαν αὐτῷ ἰσχὺν καταλιπεῖν, ἵνα μὴ ἔχῃ βλάπτειν ὁδίως τοὺς ἐντυγχάνοντας.

Κανὼν περὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τοῦ δύο ἀδελφὰς ἀγομένου.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὃ μέγιστον ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐστί, τὸ παρ' ἡμῖν ἔθος, ὃ ἔχομεν προβάλλειν, νόμου δύναμιν ἔχον, διὰ τὸ ὑφ' ἀγίων ἀνδρῶν τοὺς θεσμοὺς ἡμῖν παραδοθῆναι· τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστιν. Ἐάν τις, πάθει ἀκαθαρσίας ποτὲ κρατηθείς, ἐκπέσῃ πρὸς δυοῖν ἀδελφῶν ἀθεσμον κοινωνίαν, μήτε γάμον ἡγεῖσθαι τοῦτο, μηθ' ὅλως εἰς ἐκκλησίας πλήρωμα παραδέχεσθαι πρότερον ἡ διαλῦσαι αὐτὸὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥστε, εἰ καὶ μηδὲν ἔτερον εἰπεῖν ἦν, ἐξήρκει τὸ ἔθος πρὸς τὴν τοῦ κακοῦ φυλακήν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τὴν ἐπιστολὴν γράψας, ἐπιχειρήματι κιβδήλῳ κακὸν τοσοῦτον ἐπειράθη τῷ βίῳ ἐπαγαγεῖν, ἀνάγκη μηδὲ ἡμᾶς τῆς ἐκ τῶν λογισμῶν βοηθείας ὑφέσθαι, καίτοι γε ἐπὶ τῶν σφόδρα ἐναργῶν μειζῶν ἐστὶ τοῦ λόγου ἡ παρ' ἐκάστω πρόληψις. Γέγραπται, φησίν, ἐν τῷ Λευτίκῳ· Γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον, ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι ζώσης αὐτῆς. Δῆλον οὖν ἐκ τούτου εἶναι φησιν, ὅτι συγχωρεῖται λαμβάνειν τελευτησάσης. Πρὸς δὴ τοῦτο, πρῶτον μὲν ἐκεῖνο ἐῷ ὅτι, ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἐπεὶ οὕτω γε καὶ περιτομῇ καὶ σαββάτῳ καὶ ἀποχῇ βρωμάτων ὑποκεισόμεθα. Οὐ γὰρ δή, ἐὰν μέν τι εὑρῷμεν συντρέχον ἡμῶν ταῖς ἡδοναῖς, τῷ ζυγῷ τῆς δουλείας τοῦ νόμου ἔαυτοὺς ὑποθήσομεν, ἐὰν δέ τι φανῇ βαρὸν τῶν νομίμων, τότε πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν ἀποδραμόυμεθα. Ἡρωτήθημεν, εἰ γέγραπται λαμβάνειν γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ. Εἴπομεν, ὅπερ ἀσφαλὲς ἡμῖν καὶ ἀληθές, ὅτι οὐ γέγραπται. Τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀκολούθου ἐπιφορᾶς τὸ σιωπηθὲν συλλογίζεσθαι νομοθετοῦντός ἐστιν, οὐ τὰ τοῦ νόμου λέγοντος· ἐπεὶ οὕτω γε ἐξέσται τῷ βουλομένῳ κατατολμῆσαι καὶ ἔτι ζώσης τῆς γυναικὸς λαμβάνειν τὴν ἀδελφήν, τὸ γάρ αὐτὸ τοῦτο σόφισμα καὶ ἐπ' ἐκείνου ἀρμόζει. Γέγραπται γάρ, φησίν· Οὐ λήψῃ ἀντίζηλον, ὡς τίν γε ἔξω τοῦ ζήλου λαβεῖν οὐκ ἐκώλυσεν. Ο δὴ συνηγορῶν τῷ πάθει, ἀζηλότυπον εἶναι διοριεῖται τὸ ἥθος τῶν ἀδελφῶν. Ἀνηρημένης οὖν τῆς αἵτίας, δι ἦν ἀπηγόρευσε τὴν ἀμφοτέρων συνοίκησιν, τί τό κωλύον ἔσται λαμβάνειν τὰς ἀδελφάς; Άλλ' οὐ γέγραπται ταῦτα, φήσομεν, ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνα ὕρισται, ἡ δὲ ἐννοια τοῦ ἀκολούθου ὄμοιώς ἀμφοτέροις τὴν ἀδειαν δίδωσιν. Ἐδει δὲ μικρὸν ἐπὶ τὰ κατόπιν τῆς νομοθεσίας ἐπαναδραμόντα, ἀπηλλάχθαι πραγμάτων. Ἔοικε γάρ οὐ πᾶν εἶδος ἀμαρτημάτων περιλαμβάνειν ὁ νομοθέτης, ἀλλ' ιδίως ἀπαγορεύειν τὰ τῶν Αἰγυπτίων, ὅθεν ἀπῆρεν ὁ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ τῶν Χαναναίων, πρὸς οὓς μεθίστατο. Ἐχει γὰρ οὕτως ἡ λέξις· Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῆς Αἰγύπτου, ἐν ἦν παρωκήσατε ἐπ' αὐτῆς, οὐ ποιήσετε, καὶ τῶν τὰ ἐπιτηδεύματα τῆς Χαναάν, εἰς ἦν ἐγὼ εἰσάξω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε καὶ ἐν τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε. Ὁστε τοῦτο εἰκός που τὸ εἶδος τῆς ἀμαρτίας μὴ ἐμπολιτεύεσθαι τότε παρὰ τοῖς ἔθνεσι, διό, μηδὲ τῆς ἐπ' αὐτῷ φυλακῆς προσδεηθῆναι τὸν νομοθέτην, ἀλλ' ἀρκεσθῆναι τῷ ἀδιδάκτῳ ἔθει, πρὸς τὴν τοῦ μίσους διαβολήν. Πῶς οὖν, τὸ μεῖζον ἀπαγορεύσας, τὸ ἔλαττον ἐσιώπησεν; Ὁτι ἐδόκει πολλοὺς τῶν φιλοσάρκων, πρὸς τὸ ζώσαις ἀδελφαῖς συνοικεῖν, τὸ ὑπόδειγμα βλάπτειν τοῦ πατριάρχου. Ἡμᾶς δὲ τί χρή ποιεῖν; τὰ γεγραμμένα λέγειν ἦ τὰ σιωπηθέντα περιεργάζεσθαι; Αὐτίκα τὸ μὴ δεῖν μιᾶ ἐταίρᾳ κεχρῆσθαι πατέρα καὶ υἱόν, ἐν μὲν τοῖς νόμοις τούτοις οὐ γέγραπται, παρὰ δὲ τῷ Προφήτῃ μεγίστης κατηγορίας ἡξιώτι Υἱὸς γάρ, φησί, καὶ πατήρ πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην εἰσεπορεύοντο. Πόσα δὲ εἰδη ἄλλα τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, τὸ μὲν τῶν δαιμόνων διδασκαλεῖον ἐξεῦρεν, ἡ δὲ θεία Γραφὴ ἀπεσιώπησε, τὸ σεμνὸν ἔαυτῆς ταῖς τῶν

αἰσχρῶν ὄνομασίαις καταρρυπαίνειν οὐχ αἰρουμένη, ἀλλὰ γενικοῖς ὄνόμασι τὰς ἀκαθαρσίας διέβαλεν, ώς καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος φησι· Πορνείᾳ δὲ καὶ ἀκαθαρσίᾳ πᾶσα μηδὲ ὄνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, τῷ τῆς ἀκαθαρσίας ὄνόματι τάς τε τῶν ἀρρένων ἀρρήτοποιᾶς καὶ τὰς τῶν θηλειῶν περιλαμβάνων ὡστε οὐ πάντως ἡ σιωπὴ ἀδειαν φέρει τοῖς φιληδόνοις. Ἐγὼ δὲ οὐδὲ σεσιωπῆσθαι τὸ μέρος τοῦτο φημί, ἀλλὰ καὶ πάνυ σφοδρῶς ἀπηγορευκέναι τὸν νομοθέτην, τὸ γάρ· Οὐκ εἰσελεύσῃ πρὸς πάντα οἰκείον σαρκός σου ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ἐμπεριεκτικόν ἔστι καὶ τούτου τοῦ εἴδους τῆς οἰκειότητος. Τί γὰρ ἀν γένοιτο οἰκειότερον ἀνδρὶ τῆς ἔαυτοῦ γυναικός, μᾶλλον ὁ τῆς ἔαυτοῦ σαρκός; Οὐ γάρ ἐτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία, ὡστε διὰ τῆς γυναικὸς ἡ ἀδελφὴ πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς οἰκειότητα μεταβαίνει. Ως γὰρ μητέρα γυναικός οὐ λήψεται, οὐδὲ θυγατέρα τῆς γυναικός, διότι μηδὲ ἀδελφὴν ἔαυτοῦ. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν, οὐδὲ τῇ γυναικὶ ἔξεσται τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀνδρὸς συνοικεῖν, κοινὰ γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρων τῆς συγγενείας τὰ δικαια. Ἐγὼ δὲ παντὶ τῷ περὶ γάμου βουλευομένῳ διαμαρτύρομαι, ὅτι παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου καὶ ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἔστιν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες ὕσιν. Εἳν δέ μοι παραναγνώσκῃ τό· Αὔξανεσθε καὶ πληθύνεσθε, καταγελῶ τοῦ τῶν νομοθεσιῶν τοὺς καιροὺς μὴ διακρίνοντος. Πορνείας παραμυθία ὁ δεύτερος γάμος, οὐχὶ ἐφόδιον εἰς ἀσέλγειαν. Εἰ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν, φησίν, οὐχὶ δὲ καὶ γαμοῦντες παρανομείτωσαν. Οἱ δέ, οὐδὲ πρὸς τὴν φύσιν ἀποβλέπουσιν, οἱ τὴν ψυχὴν λημῶντες τῷ πάθει τῆς ἀτιμίας, πάλαι διακρίνασαν τὰς τοῦ γένους προστηγορίας. Ἐκ ποίας γὰρ συγγενείας τοὺς γεννηθέντας προσαγορεύσουσιν; Αδελφοὺς αὐτὸὺς ἀλλήλων ἡ ἀνεψιοὺς προσεροῦσιν; ἀμφότερα γὰρ αὐτοῖς προσαρμόσει διὰ τὴν σύγχυσιν. Μὴ ποιήσης, ὡς ἀνθρωπε, τὴν θείαν μητριὰν τῶν νηπίων, μηδὲ τὴν ἐν μητρὸς τάξει περιθάλπειν ὄφειλουσαν, ταύτην ἐφοπλίσης ταῖς ἀμειλίκτοις ζηλοτυπίαις, μόνον γὰρ τὸ μῖσος τῶν μητριῶν καὶ μετὰ θάνατον ἐλαύνει τὴν ἔχθραν. Μᾶλλον δὲ οἱ μὲν ἄλλως πολέμιοι τοῖς τεθνηκόσι σπένδονται, αἱ δὲ μητριαὶ τοῦ μίσους μετὰ τὸν θάνατον ἄρχονται. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰδομένων, εἰμεν νομῷ τις ὄρμαται πρὸς τὸν γάμον, ἥνοικται πᾶσα ἡ οἰκουμένη, εἰ δὲ ἐμπαθής αὐτῷ ἡ σπουδὴ, διὰ τοῦτο καὶ πλέον ἀποκλεισθήτω, ἵνα μάθῃ τὸ ἔαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας. Πλείονά με λέγειν ὡρημένον, τὸ μέτρον ἐπέχει τῆς ἐπιστολῆς. Εὔχομαι δὲ ἡ τὴν παραίνεσιν ἡμῶν ἴσχυροτέραν τοῦ πάθους ἀποδειχθῆναι ἡ μὴ ἐπιδημῆσαι τῇ ἡμετέρᾳ τὸ ἄγος τοῦτο, ἀλλ' ἐν οἷς ἐτολμήθη τόποις ἐναπομεῖναι.

Κανών πῃ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ πρεσβυτέρου συνείσακτον ἔχοντος.

Ἐνέτυχόν σου τοῖς γράμμασι μετὰ πάσης μακροθυμίας καὶ ἐθαύμασα, πῶς δυνάμενος ἡμῖν συντόμως καὶ εὐκόλως ἀπολογήσασθαι διὰ τῶν πραγμάτων, τοῖς μὲν κατηγορουμένοις ἐπιμένειν καταδέχῃ, λόγοις δὲ μακροῖς θεραπεύειν ἐπιχειρεῖς τὰ ἀνίστατα. Οὔτε πρῶτο, οὔτε μόνοι, ὡς Γρηγόριε, ἐνομοθετήσαμεν γυναικας ἀνδράσι μὴ συνοικεῖν, ἀλλ' ἀνάγνωθι τὸν κανόνα τὸν ἔξενεχθέντα παρὰ τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν ἐν τῇ συνόδῳ Νικαίας, δις φανερῶς ἀπιγόρευσε συνεισάκτους μὴ εἶναι. Αγαμία δὲ ἐν τούτῳ ἔχει τὸ σεμνόν, ἐν τῷ κεχωρίσθαι τῆς μετὰ γυναικῶν διαγωγῆς· ὡς ἐὰν ἐπαγγελλόμενός τις τῷ ὄνόματι, ἔογε τὰ τῶν ταῖς γυναιξὶ συνοικούντων ποιῆται, δῆλός ἔστι τὸ μὲν τῆς παρθενίας σεμνὸν ἐν τῇ προστηγορίᾳ διώκων, τοῦ δὲ καθ' ἥδονήν ἀποεπούς μὴ ἀφιστάμενος. Τοσούτῳ οὖν μᾶλλον ἔχονται σε εὐκόλως εἶξαι ἡμῶν τῇ ἀξιώσει, ὅσῳ περ λέγεις ἐλεύθερος εἶναι παντὸς σωματικοῦ πάθους. Οὔτε γὰρ τὸν ἐβδομηκονταετῆ γεγονότα πείθομαι ἐμπαθῶς γυναικὶ συνοικεῖν, οὔτε ως ἐπὶ γενομένη τινὶ ἀτόπῳ πράξει ὡρίσαμεν, ἀ καὶ ὡρίσαμεν. Άλλ' ἐπειδὴ ἐδιδάχθημεν παρὰ τοῦ ἀποστόλου, μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἡ σκάνδαλον, οἰδαμεν δέ, ὅτι τὸ παρὰ τινῶν ὑγιῶς γινόμενον, ἄλλοις ἀφορμὴ πρὸς ἀμαρτίαν ὑπάρξει, τούτου ἔνεκεν προσετάξαμεν, ἐπόμενοι τῇ διαταγῇ τῶν ἀγίων Πατέρων, χωρισθῆναι σε τοῦ γυναικοῦ, Τί οὖν ἐγκαλεῖς τῷ χωρεπισκόπῳ καὶ παλαιᾶς ἔχθρας μέμνησαι; Τί δὲ ἡμᾶς καταμέμφῃ, ως εὐκόλους ἀκοάς ἔχοντας εἰς τὸ τὰς διαβολὰς προσίεσθαι, ἀλλ' οὐχὶ σεαυτῷ, μὴ ἀνεχομένω ἀποστῆναι τῆς πρὸς τὴν γυναικα συνηθείας; Ἐκβαλε τοίνυν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ οἴκου σου καὶ κατάστησον αὐτὴν ἐν μοναστηρίῳ. Ἐστω ἐκείνη μετὰ παρθένων καὶ σὺ ὑπηρετοῦ ὑπὸ ἀνδρῶν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημῆται. Ἔως δ' ἀν ταῦτα ποιῆς, αἱ μυριάδες, ἃς περ σὺ γράφεις διὰ τῶν ἐπιστολῶν, οὐδὲν ὠφελήσουσί σε, ἀλλὰ τελευτήσεις ἀργῶν καὶ δώσεις τῷ Κυρίῳ λόγον περὶ τῆς σεαυτοῦ ἀργίας. Εἳν δὲ τολμήσης, μὴ διορθωσάμενος σεαυτὸν ἀντέχεσθαι

τῆς ίερωσύνης, ἀνάθεμα ἔσῃ παντὶ τῷ λαῷ, καὶ οἱ δεχόμενοί σε, ἐκκήρυκτοι κατὰ πᾶσαν ἐκιλησίαν γενήσονται.

Κανών πτ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ύπηρετῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Πάνυ με λυπεῖ, ὅτι ἐπιλελοίπασι λοιπὸν οἱ τῶν Πατέρων κανόνες καὶ πᾶσα ἀκρίβεια τῶν ἐκιλησιῶν ἀπελήλαται. Καὶ φοβοῦμαι μή, κατὰ μικρὸν τῆς ἀδιαφορίας ταύτης ὁδῶ προϊούσης, εἰς παντελὴ σύγχυσιν ἔλθῃ τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα. Τοὺς ύπηρετούντας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ πάλαι ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις ἐμπολιτευομένη συνήθεια, μετὰ πάσης ἀκρίβειας δοκιμάζουσα παρεδέχετο καὶ ἐπολυπραγμονεῖτο πᾶσα αὐτῶν ἡ ἀναστροφή, εἰ μὴ λοιδοροί εἰσιν, εἰ μὴ μέθυσοι, εἰ μὴ πρόχειροι πρὸς τὰς μάζας, εἰ παιδαγωγοῦσιν ἑαυτῶν τὴν νεότητα, ὥστε κατορθοῦν δύνασθαι τὸν ἄγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον. Καὶ τοῦτο ἔξήταζον μὲν πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, οἱ συνοικοῦντες αὐτοῖς, ἐπανέφερον δὲ τοῖς χωρεπισκόποις, οἱ τὰς παρὰ τῶν ἀληθινῶς μαρτυροῦντων δεξάμενοι ψήφους καὶ ύπομνήσαντες τὸν ἐπίσκοπον, οὕτως ἐνηρίθμουν τὸν ύπηρετην τῷ τάγματι τῶν ιερατικῶν. Νῦν δέ, πρῶτον μὲν ἡμᾶς παρωσάμενοι καὶ μὴ δὲ ἐπαναφέρειν ἡμῖν καταδεχόμενοι, εἰς ἑαυτὸν τὴν ὅλην περιεστήσατε αὐθεντίαν. Ἐπειτα καὶ καταρραθυμοῦντες τοῦ πράγματος, πρεσβύτεροις καὶ διακόνοις ἐπετρέψατε, οὓς ἀν ἐθέλωσιν ἀπὸ ἀνεξετάστου βίου κατὰ προσπάθειαν, ἡ τὴν ἀπὸ συγγενείας ἡ τὴν ἐξ ἄλλης τινὸς φιλίας, ἐπεισάγειν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοὺς ἀναξίους. Διὸ πολλοὶ μὲν ύπηρεται ἀριθμοῦνται καθ' ἐκάστην κώμην, ἄξιος δὲ λειτουργίας θυσιαστηρίου οὐδεὶς, ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ μαρτυρεῖτε, ἀποροῦντες ἀνδρῶν ἐν ταῖς ψηφοφορίαις. Ἐπεὶ οὖν ὁρῶ τὸ πράγμα λοιπὸν εἰς ἀνήκεστον προϊόν, μάλιστα νῦν τῶν πλείστων, φόβῳ τῆς στρατολογίας, εἰσποιούντων ἑαυτὸν τῇ ύπηρεσίᾳ, ἀναγκαίως ἥλθον εἰς τὸ ἀνανεώσασθαι τοὺς τῶν Πατέρων κανόνας καὶ ἐπιστέλλω ὑμῖν ἀποστεῖλαί μοι τὴν ἀναγραφὴν ἐκάστης κώμης τῶν ύπηρετούντων καὶ ὑπὸ τίνος εἰσήκται ἔκαστος, καὶ ἐν ποίῳ βίῳ ἐστίν. Ἐχετε δὲ καὶ αὐτοὶ παρ' ἑαυτοῖς τὴν ἀναγραφήν, ὥστε συγκρίνεσθαι τοῖς παρ' ἡμῖν ἀποκειμένοις γράμμασι τὰ ὑμέτερα καὶ μηδενὶ ἐξεῖναι ἑαυτόν, ὅτε βούλεται, παρεγγράφειν. Οὕτω μέντοι μετὰ τὴν πρώτην ἐπινέμησιν, εἴ τινες ὑπὸ πρεσβύτερού εἰσήχθησαν, ἐπὶ τοὺς λαϊκοὺς ἀπορριφθῶσιν, ἄνωθεν δὲ γένηται αὐτῶν παρ' ὑμῶν ἐξέτασις, κὰν μὲν ἄξιοι ὡσι, τῇ ύμετέρᾳ Ψήφῳ παραδεχθήτωσαν, ἐπεὶ καθαρίσατε τὴν Ἐκκλησίαν, τοὺς ἀναξίους αὐτῆς ἀπελαύνοντες. Καὶ τοῦ λοιποῦ, ἐξετάζετε μὲν τοὺς ἄξιους καὶ παραδέχεσθε, μὴ ἀριθμεῖτε δὲ πρὸν εἰς ἡμᾶς ἐπανενεγκεῖν ἡ γινώσκετε, ὅτι λαϊκὸς ἔσται ὁ ἄνευ ἡμετέρας γνώμης εἰς ύπηρεσίαν παραδεχθείς.

Κανών κ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονούντων.

Τὸ τοῦ πράγματος ἄτοπον, περὶ οὐ γράφω, διατί μὲν ὅλως ύπωπτεύθη καὶ ἐλαλήθη, ὁδύνης ἐπλήρωσέ μου τὴν ψυχήν, τέως δὲ ἐφάνη μοι ἄπιστον. Τό οὖν περὶ αυτοῦ γράμμα, ὃ μὲν συνεγνωκὼς ἑαυτῷ, δεξάσθω ὡς ἴαμα, ὃ δὲ μὴ συνεγνωκώς, ὡς προφυλακτήριον, ὃ δὲ ἀδιαφορος, ὅπερ ἀπεύχομαι ἐφ' ὑμῖν εὑρεθῆναι, ὡς διαμαρτυρίαν. Τί δέ ἐστιν ὁ λέγω; Φασί τινας ὑμῶν παρὰ τῶν χειροτονούμενων λαμβάνειν χρήματα, ἐπισκιάζειν δὲ ὄνόματι εὐσεβείας τοῦτο δὲ χεῖρον ἐστίν. Ἐὰν γάρ τις τὸ κακὸν ἐν προσχήματι ἀγαθοῦ ποιῇ, διπλασίονος τιμωρίας ἐστὶν ἄξιος, διότι αὐτό τε τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἐργάζεται καὶ κέχρηται εἰς τὸ τελέσαι τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἀν εἶποι τις, τῷ καλῷ συνεργῷ. Ταῦτα, λοιπόν οὕτως ἔχει, τοῦ μὴ γινέσθω, ἀλλὰ διορθωθήτω, ἐπεὶ ἀνάγκη λέγειν πρὸς τὸν δεχόμενον τὸ ἀργύριον, ὅπερ ἐργάζεται παρὰ τῶν ἀποστόλων πρὸς τὸν θέλοντα δοῦναι, ἵνα Πνεύματος ἀγίου μέτουσίαν ἀνήστηται. Τὸ ἀργύριον σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν. Κουφότερος γὰρ ὁ δι' ἀπειρίαν ἀνήσασθαι θέλων ἡ ὁ πιπράσκων τὴν τοῦ Θεοῦ δωρεάν· πρᾶσις γὰρ ἐγένετο καὶ ὁ σὺ δωρεὰν ἔλαβες, ἐὰν πωλήσῃς, ὡσανεὶ περιφαμένος τῷ Σατανᾷ, ἀφαιρεθήσῃ τοῦ χαρίσματος, καπηλείαν γὰρ ἐπεισάγεις τοῖς πνευματικοῖς καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα πεπιστεύμεθα σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. Ταῦτα οὕτω γίνεσθαι οὐ χρή, ὃ δέ ἐστι τὸ τέχνασμα λέγω. Νομίζουσι μὴ ἀμαρτάνειν τῷ μὴ ἄμα λαμβάνειν, ἀλλὰ μετὰ τὴν χειροτονίαν λαμβάνειν λαβεῖν δέ ἐστιν, ὅτεδήποτε τὸ λαβεῖν. Παρακαλῶ οὖν, ταύτην τὴν πρόσοδον, μᾶλλον δὲ τὴν προσαγωγὴν τὴν ἐπὶ γέενναν, ἀπόθεσθε καὶ μὴ τὰς χειρας μολύναντες τοιούτοις λήμμασιν ἑαυτὸν ἀναξίους ποιήσητε τοῦ ἐπιτελεῖν ἄγια μυστήρια. Σύγγνωτε δέ μοι, ὅτι πρῶτον μὲν ὡς ἀπιστήσας, εἴτα δὲ ὡς πεισθεὶς ἀπειλῶ. Εἴ τις μετὰ ταύτην μου τὴν ἐπιστολὴν πράξειε τι τοιοῦτον, τῶν μὲν ἐνταῦθα θυσιαστηρίων ἀναχωρήσει, ζητήσει δὲ ἐνθα τὴν τοῦ Θεοῦ δωρεὰν

ἀγοράζων μεταπωλεῖν δύναται. Ήμεῖς γὰρ καὶ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν. Ἐν δὲ προσθεὶς παύσομαι. Διὰ φυλαργυρίαν γίνεται ταῦτα, ή δὲ φιλαργυρία καὶ όζα πάντων τῶν κακῶν ἐστι καὶ ὀνομάζεται εἰδωλολατρία. Μὴ οὖν τοῦ Χριστοῦ προτιμήσῃς τὰ εἰδωλα διὰ μικρὸν ἀργύριον, μηδὲ πάλιν τὸν Ιούδαν μιμήσῃς, λήμματι προδιδόντες δεύτερον τὸν ἄπαξ υπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα· ἐπεὶ καὶ τὰ χωρία καὶ αἱ χεῖρες τῶν τοὺς καρποὺς τούτους δεχομένων, ἀκελδαμὰ κληθήσονται.

Κανών καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ τῶν μὴ δεχομένων τήν, ἐν, συλλαβήν ἐπὶ τοῦ Πνεύματος, καὶ περὶ παραδόσεων.

Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων δογμάτων καὶ κηρυγμάτων, τὰ μὲν ἐκ τῆς εγγράφου διδασκαλίας ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς τῶν ἀποστόλων παραδόσεως διαδοθέντα ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ παρεδεξάμεθα. Ἀπερ ἀμφότερα τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἔχει πρὸς τὴν εὐσέβειαν καὶ τούτοις οὐδεὶς ἀντερεῖ, ὅστις γε κἄν κατὰ μικρὸν γοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν πεπείραται. Εἰ γὰρ ἐπιχειρήσαιμεν τὰ ἀγράφα τῶν ἑθῶν, ὡς μὴ μεγάλην ἔχοντα τὴν δύναμιν, παρατεῖσθαι, λάθοιμεν ἀν εἰς αὐτὰ τὰ καίρια ἡμιοῦντες τὸ Εὐαγγέλιον, μᾶλλον δὲ εἰς ὄνομα ψιλὸν περιμπτῶντες τὸ κήρυγμα. Οἶον, ἵνα τοῦ πρώτου καὶ κοινοτάτου πρώτον μνησθῶ, τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ τοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡλπικότας κατασημαίνεσθαι, τίς ὁ διὰ γράμματος διδάξας; Τὸ πρὸς ἀνατολὰς τετράφθαι κατὰ τὴν προσευχήν, ποιὸν ἡμᾶς ἐδίδαξεν γράμμα; Τὰ τῆς Ἐπικλήσεως ὄγματα ἐπὶ τῇ ἀναδείξει τοῦ ἀρτου τῆς εὐχαριστίας καὶ τοῦ ποτηρίου τῆς εὐλογίας, τίς τῶν ἀγίων ἐγγράφων ἡμῖν καταλέλοιπεν; Οὐ γὰρ δὴ τούτοις ἀρκούμεθα, ὃν ὁ ἀπόστολος ἡ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπεμνήσθη, ἀλλὰ καὶ προλέγομεν καὶ ἐπιλέγομεν ἔτερα, ὡς μεγάλην ἔχοντα πρὸς τὸ μυστήριον τὴν ἰσχύν, ἐκ τῆς ἀγράφου διδασκαλίας παραλαβόντες. Εὐλογοῦμεν δὲ τὸ ὄντων τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ προσέτι αὐτὸν τὸν βαπτιζόμενον, ἀπὸ ποιῶν ἐγγράφων; Οὐκ ἀπὸ τῆς σιωπωμένης ὡς μυστικῆς παραδόσεως; Τίς δέ; αὐτὴν τοῦ ἔλαιου τὴν χρίσιν, τίς λόγος γεγραμμένος ἐδίδαξε; Τὸ δὲ τοὺς βαπτιζεσθαι τὸν ἄνθρωπον, πόθεν; Ἀλλὰ καὶ ὅσα περὶ τὸ Βάπτισμα, ἀποτάσσεσθαι τῷ Σατανᾷ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, ἐκ τοίας ἐστὶ Γραφῆς; Οὐκ ἐκ τῆς ἀδημοσιεύτου ταύτης καὶ ἀποδόγητου διδασκαλίας, ἥν ἐν ἀπολυτραγμονήτῳ καὶ ἀπεριεργάστῳ σιγῇ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐφύλαξαν, καλῶς ἐκεῖνο δεδιδαγμένοι, τῶν μυστηρίων τὸ σεμνὸν σιωπῆ διασώζεσθαι; Ἄ γὰρ οὐδὲ ἐποπτεύειν ἔξεστι τοῖς ἀμυντοῖς, τούτων πᾶς ἄν ἥν εἰκὸς τὴν διδασκαλίαν θριαμβείειν ἐν γράμμασι; (καὶ μεθ' ἔτερα) Οὗτος ὁ λόγος τῆς τῶν ἀγράφων παραδόσεως, ὡς μὴ καταμελετηθεῖσαν τῶν δογμάτων τὴν γνῶσιν, εὐκαταφρόνητον τοῖς πολλοῖς γενέσθαι διὰ συνήθειαν. Ἀλλο γὰρ δόγμα καὶ ἄλλο κήρυγμα. Τὰ μὲν γὰρ δόγματα σιωπᾶται, τὰ δὲ κηρυγματα δημοσιεύεται. Σιωπῆς δὲ εἶδος καὶ ἡ ἀσάφεια, ἡ κέχρηται ἡ Γραφή, δυσθεώρητον κατασκευάζουσα τῶν δογμάτων τὸν νοῦν, πρὸς τὸ τῶν ἐντυγχανόντων λυσιτελές. Τούτου χάριν πάντες μὲν ὄφωμεν κατ' ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν προσευχῶν, ὀλίγοι δὲ ἴσμεν, ὅτι τὴν ἀρχαίαν ἐπιζητοῦμεν πατρίδα τὸν παράδεισον, διὸ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἐν Ἐδεμ κατὰ ἀνατολάς. Καὶ οὐθοὶ μὲν πληροῦμεν τὰς εὐχὰς ἐν τῇ μιᾷ τοῦ σαββάτου, τὸν δὲ λόγον οὐ πάντες οἴδαμεν. Οὐ γὰρ μόνον ὡς συναναστάντες Χριστῷ καὶ τὰ ἄνω ζητεῖν ὄφειλοντες, ἐν τῇ ἀναστασίμῳ ἡμέρᾳ τῆς δεδομένης ἡμῖν χάριτος διὰ τῆς κατὰ τὴν προσευχὴν στάσεως ἑαυτοὺς ὑπομιμήσκομεν, ἀλλ' ὅτι δοκεῖ πως τοῦ προσδοκωμένου αἰῶνος εἶναι εἰκὼν. Διὸ καὶ ἀρχὴ οὖσα ἡμερῶν, οὐχὶ πρώτη παρὰ Μωϋσέως, ἀλλὰ μίᾳ ὀνόμασται· Ἐγένετο γάρ, φησίν, ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρώτη ἡμέρα μίᾳ, ὡς τῆς αὐτῆς ἀνακυκλουμένης πολλάκις. Καὶ μίᾳ τοίνυν ἡ αὐτή, καὶ ὄγδόν, τὴν μίᾳν ὄντως ἐκείνην καὶ ἀληθινὴν ὄγδόνην, ἡς καὶ ὁ Ψαλμωδὸς ἐν τισιν ἐπιγραφαῖς τῶν ψαλμῶν ἐπεμνήσθη, δι' ἑαυτῆς ἐμφανίζουσα τὴν μετὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατάστασιν, τὴν ἀπανστον ἡμέραν, τὴν ἀνέσπερον, τὴν ἀδιάδοχον, τὸν ἀληκτὸν ἐκείνον καὶ ἀγήρων αἰῶνα. Αναγκαίως οὖν τὰς ἐν αὐτῇ προσευχὰς ἐστῶτας ἀποπληροῦν τοὺς ἑαυτῆς τροφίμους ἡ Ἐκκλησία παιδεύει, ἵνα τῇ συνεχεῖ ὑπομνήσει τῆς ἀτελευτήτου ζωῆς τῶν πρὸς τὴν μετάστασιν ἐκείνην ἐφοδίων μὴ ἀμελῶμεν. Καὶ πᾶσα δὲ ἡ Πεντηκοστὴ τῆς ἐν τῷ αἰῶνι προσδοκωμένης ἀναστάσεως ἐστιν ὑπόμνημα, ἡ γὰρ μίᾳ ἐκείνη καὶ πρώτη ἡμέρα, ἐπτάκις ἐπταπλασιασθεῖσα, τὰς ἐπτὰ τῆς ιερᾶς Πεντηκοστῆς ἐβδομάδας ἀποτελεῖ. Ἐκ πρώτης γὰρ ἀρχομένη, εἰς τὴν αὐτὴν καταλήγει, δι' ὅμοιων τῶν ἐν τῷ μέσῳ ἐξελιττομένη πεντηκοντάκις. Διὸ καὶ αἰῶνα μιμεῖται τῇ ὄμοιότητι, ὥσπερ ἐν κυκλικῇ κινήσει ἀπὸ τῶν αὐτῶν

ἀρχομένη σημείων καὶ εἰς τὰ αὐτὰ καταλήγουσα· ἐν ᾧ τὸ ὄρθιον σχῆμα τῆς προσευχῆς προτιμᾶν οἱ θεσμοὶ τῆς Ἐκκλησίας ήμας ἐξεπαίδευσαν, ἐκ τῆς ἐναργοῦς ὑπομνήσεως οίονεὶ μετοικίζοντες ήμῶν τὸν νοῦν απὸ τῶν παρόντων ἐπὶ τὰ μέλλοντα. Καὶ καθ' ἐκάστην δὲ γονυκλισίαν καὶ διανάστασιν ἔργων δείκνυμεν, ὅτι διὰ τῆς ἀμαρτίας εἰς γῆν κατερρήμεν καὶ διὰ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ κτίσαντος ήμας εἰς οὐρανὸν ἀνεκλήθημεν. Ἐπιλείψει με δὴ ημέρα τὰ ἄγραφα τῆς Ἐκκλησίας μυστήρια διηγούμενον. Ἔω τ' ἀλλα, αὐτὴν δὲ τὴν ὄμολογίαν τῆς πίστεως, πιστεύειν εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, ἐκ ποίων γραμμάτων ἔχομεν; Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῆς τοῦ Βαπτίσματος παραδόσεως, κατὰ τὸ τῆς εὐσεβείας ἀκόλουθον, ὡς βαπτιζόμεθα, οὕτω καὶ πιστεύειν ὁφείλοντες, ὄμοιαν τῷ Βαπτίσματι τὴν ὄμολογίαν κατατιθέμεθα, συγχωρησάτωσαν ήμīν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας, ὄμοιαν τῇ πίστει τὴν δόξαν ἀποδιδόναι. Εἰ δὲ τὸν τρόπον τῆς δοξολογίας ὡς ἄγραφον παραπούνται, δότωσαν ήμīν τῆς τε κατὰ τὴν πίστιν ὄμολογίας καὶ τῶν λοιπῶν, ὃν ἀπηριθμησάμεθα, ἐγγράφους τὰς ἀποδείξεις. Εἴτα τοσούτων ὄντων ἀγράφων καὶ τοσαύτην ἔχόντων ἴσχὺν εἰς τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον, μίαν λέξιν ήμīν ἐκ Πατέρων εἰς ήμας ἐλθοῦσαν οὐ συγχωρήσουσιν, ἦν ήμεῖς ἐκ τῆς ἀνεπιτηδεύτου συνηθείας τοῖς ἀδιαστρόφοις τῶν ἐκκλησιῶν ἐναπομείνασαν εὔρομεν, οὐ μικρὸν τὸν λόγον ἔχουσαν, οὐδὲ βραχεῖαν συντέλειαν εἰς τὴν τοῦ μυστηρίου δύναμιν εἰσφερομένην;

Κανὼν κβ' τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Περὶ ἐγγράφων καὶ ἀγράφων παραδόσεων.

Πρός γε μὴν τὸ ἀμάρτυρον καὶ ἄγραφον εἶναι τὴν σὺν τῷ Πνεύματι δοξολογίαν, ἐκεῖνο λέγομεν, ὅτι εὶ μὲν μηδὲν ἔτερον ἄγραφον, μηδὲ τοῦτο παραδεχθήτω, εὶ δὲ τὰ πλεῖστα τῶν μυστικῶν ἀγράφως ήμīν ἐμπολιτεύεται, μετὰ πολλῶν ἐτέρων καὶ τοῦτο καταδεξώμεθα. Αποστολικὸν δὲ οἷμαι καὶ τὸ ταῖς ἀγράφοις παραδόσει παραμένειν· ἐπαινῶ γὰρ φησίν, ύμας, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ύμīν τὰς παραδόσεις κατέχετε, καὶ τὸν κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἀς παρελάβετε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς, ὃν μάλιστα μία ἐστὶ καὶ ἡ παροῦσα αὕτη, ἦν οἱ ἔξ ἀρχῆς διαταξάμενοι παραδίδοντες τοῖς ἐφεξῆς, συμπροιούσης ἀεὶ τῷ χρόνῳ τῆς χρήσεως, διὰ μακρᾶς τῆς συνηθείας ταῖς ἐκκλησίαις ἐγκατερροίζωσαν. Ἀρ' οὖν, εὶς ὡς ἐν δικαστηρίῳ τῆς διὰ τῶν ἐγγράφων ἀποδείξεως ἀποροῦντες, μαρτύρων ύμīν πλῆθος παρεστησάμεθα, οὐκ ἀν τῆς ἀφιείσης παρ' ήμῶν ψήφου τύχοιμεν· Ἐγὼ μὲν οὕτως οἶμαι· Ἐπὶ στόματος γὰρ δύο καὶ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ὅρμα. Εἰ δὲ καὶ τὸν πολὺν χρόνον πρὸς ήμῶν ὄντα ἐναργῶς ύμīν ἐπεδείκνυμεν, οὐκ ἀν ἐδόξαμεν ύμīν εἰκότα λέγειν, μη ἐίναι καθ' ήμῶν τὴν δίκην εἰσαγώγιμον ταύτην; Δυσωπητικὰ γάρ πως τὰ παλαιὰ τῶν δογμάτων, οίονεὶ πολιὰ τινι τῇ ἀρχαιότητι τὸ αἰδέσιμον ἔχοντα.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς Νικοπολίτας ἐπιστολῆς.

Τί πεπόνθαμεν δεινόν, εὶ μὴ τάχα τοῦτο λυπηρόν, ὅτι μη δὲν πεπόνθαμεν, μηδὲ ἐνομίσθημεν ἄξιοι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων; Εἰ δὲ ὅτι δεινὰ κατέχει τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς, ύμεις δὲ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ προσκυνεῖτε τὸν οὐρανὸν καὶ γῆς ποιητήν, τοῦτο ήμας ἀνιᾶ. Ἐνθυμήθητε ὅτι οἱ μὲν ἔνδεκα μαθηταὶ ἐν τῷ ὑπερῷῳ ἥσαν ἀποκεκλεισμένοι, οἱ δὲ σταυρώσαντες τὸν Κύριον ἐν τῷ περιβοήτῳ ναῷ τὴν ἰουδαϊκὴν λατρείαν ἐπλήρουν. Ιούδας γάρ, τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον τοῦ μετ' αἰσχύνης ζῆν προτιμήσας, ἔδειξε τάχα τῶν νῦν ἀπερυθριασάντων πρὸς πᾶσαν ἀνθρώπων κατάγνωσιν καὶ διὰ τοῦτο ἀναιδῶς πρὸς τὰ αἰσχρὰ διακειμένων, ἔαυτὸν αἰρετώτερον. Μόνον μὴ ἔξαπατηθῆτε ταῖς ψευδολογίαις αὐτῶν, ἐπαγγελλομένων ὅρθότητα πίστεως. Χριστέμποροι γάρ οἱ τοιοῦτοι καὶ οὐχὶ χριστιανοί, τὸ ἀεὶ κατὰ τὸν βίον αὐτοῖς λυσιτελοῦν τοῦ κατὰ ἀλήθειαν ζῆν προτιμῶντες. Ὁτε ἐνόμισαν κτᾶσθαι τὴν κενὴν ταύτην ἀρχὴν προσέθεντο τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Θεοῦ· ὅτε εἶδον τοὺς λαοὺς ἀγριαίνοντας, σχηματίζονται πάλιν τὴν ὁρθότητα. Οὐκ οἶδα εὶς ἐπίσκοποι εἰεν, μηδὲ ἀριθμήσαιμι ἐν ιερεῦσι Χριστοῦ τὸν παρὰ τῶν βεβήλων χειρῶν ἐπὶ καταλύσει τῆς πίστεως εἰς προστασίαν προβεβλημένον. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐμὴ κρίσις, ύμεις δέ, εἰ τινα ἔχετε μεθ' ήμῶν μερίδα, τὰ αὐτὰ ήμīν φρονήσετε δηλονότι, εὶ δὲ ἀφ' ἐαυτῶν βουλεύεσθε, τῆς ιδίας γνώμης ἔστιν ἔκαστος κύριος· ήμεῖς ἀθῶοι ἀπὸ τοῦ αἵματος τούτου.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς Καισαρίαν Πατρικίαν ἐπιστολῆς.

Τὸ κοινωνεῖν καθ' ἐκάστην ήμέραν καὶ μεταλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων καλὸν καὶ ἐπωφελές, αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει

ζωὴν αἰώνιον. Ήμεῖς μέντοι τέταρτον καθ' ἔκάστην ἐβδομάδα κοινωνοῦμεν, τῇ Κυριακῇ, τῇ τετράδι, τῇ παρασκευῇ καὶ τῷ σαββάτῳ, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις, ἐὰν ἡ μνήμη ἀγίου τινός. Τὸ δὲ ἐν τοῖς τοῦ διωγμοῦ καιροῖς ἀναγκάζεσθαι τινα, μὴ παρόντος ἰερέως ἢ λειτουργοῦ, τὴν κοινωνίαν ἴδιᾳ χειρὶ λαμβάνειν, μηδαμῶς εἶναι βαρύ, περιττόν ἐστιν ἀποδεικνύναι, διὰ τὸ καὶ τὴν μακρὰν συνήθειαν τοῦτο δι’ αὐτῶν τῶν πραγμάτων πιστώσασθαι. Πάντες γὰρ οἱ κατὰ τὰς ἐρήμους σχολάζοντες, ἔνθα μή ἐστιν ἰερεύς, κοινωνίαν οἴκοι κατέχοντες ἀφ' ἑαυτῶν μεταλαμβάνουσιν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἔκαστος καὶ τῶν ἐν λαῷ τελούντων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχει κοινωνίαν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ὅτε βούλεται μεταλαμβάνει δι’ ἑαυτοῦ. Απαξ γὰρ τοῦ ἰερέως τὴν θυσίαν τελειώσαντος καὶ δεδωκότος, ὁ λαβὼν αὐτὴν καὶ μεταλαμβάνων, ὡς παρὰ τοῦ ἰερέως μεταλαμβάνειν πιστεύειν ὀφείλει. Καὶ γὰρ καὶ νῦν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁ ἰερεὺς ἐπιδίδωσι τὴν μερίδα, καὶ κατέχει αὐτὴν ὁ ὑποδεξάμενος μετ' ἔξουσίας ἀπάσης, καὶ οὕτω προσάγει τῷ στόματι τῇ ἴδιᾳ χειρὶ. Ταῦτὸν οὖν ἐστι τῇ δυνάμει, εἴτε μίαν μερίδα δέξεται τις παρὰ τοῦ ἰερέως, εἴτε πολλὰς μερίδας ὅμοι.

Τὸ Μεγάλου Βασιλείου, πρὸς τὸν Ιερέα, περὶ τῆς θείας χάριτος.

Σπουδασον, ὡς ἰερεύ, σαύτὸν παραστῆσαι ἐργάτην ἀνεπαισχυντον, ὃρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στῆς εἰς σύναξιν, ἔχθραν ἔχων κατά τινος, ἵνα μὴ φυγαδεύσῃς τὸν Παράκλητον ἐν ἡμέρᾳ συνάξεως. Μὴ δικάζουν, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μένων προσεύχουν καὶ ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ἡ δεῖ σε τελέσαι τὴν θείαν μυσταγωγίαν. Καὶ οὕτω παράστηθι ἐν κατανύξει καὶ καθαρῷ καρδίᾳ τῷ ἀγίῳ θυσιαστηρίῳ, μὴ περιβλέπων ἐνθεν κάκειθεν, αλλὰ φρίκῃ καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἐπουρανίῳ βασιλεῖ. Μὴ διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην ἐπισπεύσῃς τὰς εὐχὰς ἢ συντέμης, μηδὲ λάβης πρόσωπον ἀνθρώπου, ἀλλ' ὅρα πρὸς μόνον τὸν προκείμενον βασιλέα καὶ τὰς παρεστώσας κύκλῳ δυνάμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποίησον τῶν ἰερῶν κανόνων. Μὴ συλλειτούργει οἵς ἀπηγόρευται. Βλέπε τίνι παρέστηκας, πῶς ἰερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς καὶ τῆς τῶν ἀγίων ἀποστόλων· Μὴ δότε γάρ, φησί, τὰ ἄγια τοῖς κυσί, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλητε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Βλέπετε τοὺς κύνας, καὶ τὰ εξῆς. Ὁρα μὴ πτοηθῆς ἀνθρωπον εἰς πιῶσίν σου. Μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τινὰ τῶν ἐνδόξων τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸ διάδημα περικείμενον, ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς θείας μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωρεάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἵς οἱ θεῖοι κανόνες οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου, ὡς ἔθνικοι γὰρ ἐλογίσθησαν· καὶ ἐὰν μὴ ἐπιστρέψωσιν, οὐαὶ καὶ αὐτῖς καὶ τοῖς μεταδιδοῦσιν αὐτοῖς. Ὁρα, ἐγὼ πρᾶγμα οὐκ ἔχω, σὺ ὅψει, μὴ ἐξ ἀμελείας σῆς, μῆνς ἢ ἀλλο τι ἀψήται τῶν θείων μυστηρίων, μηδὲ νοτισθῶσιν ἢ καπνισθῶσιν ἢ χειρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσων, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.